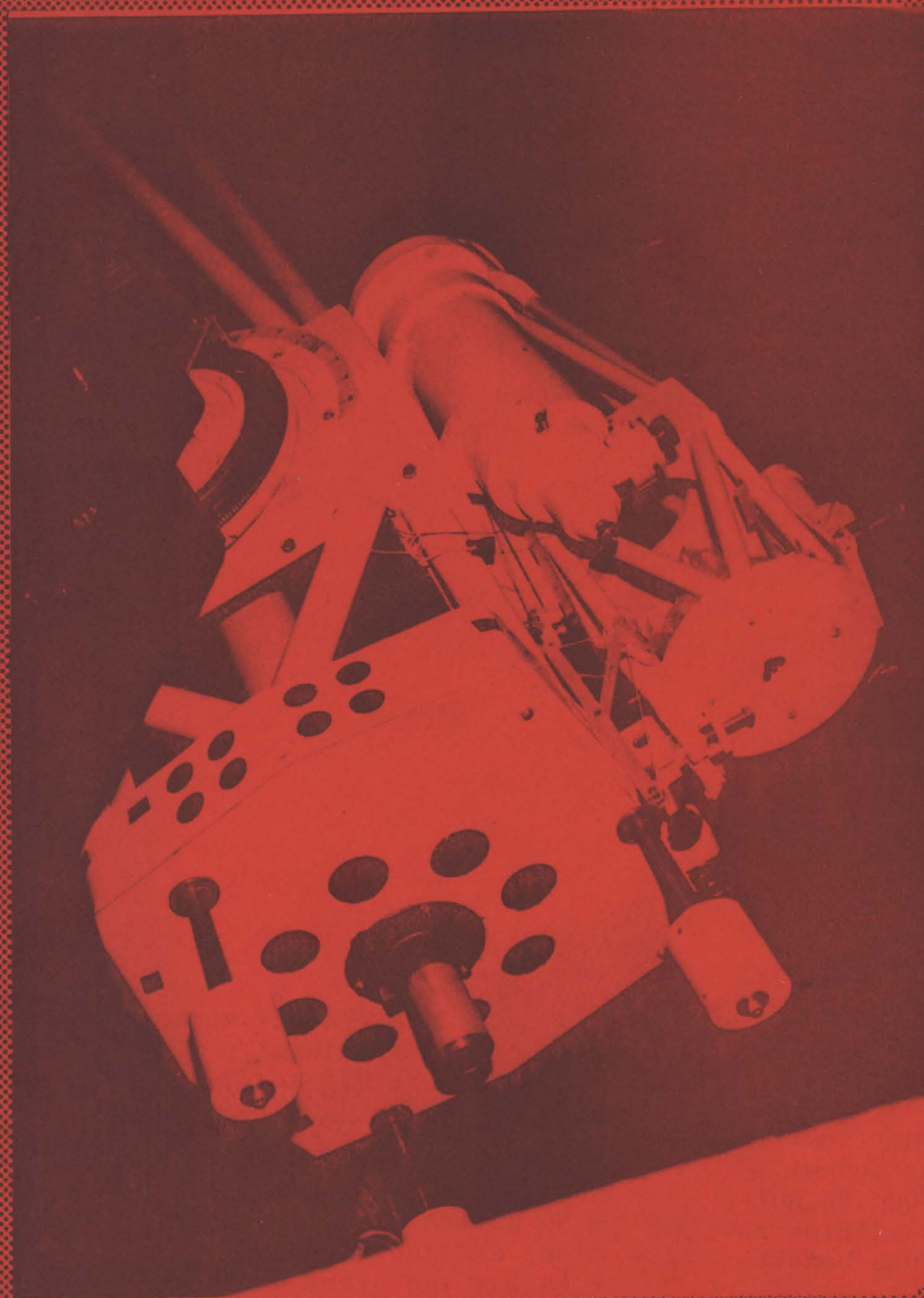

SVÄVAREN

UFO-CENTER, KARLSKOGA
FÖRENINGENS
ORGAN

NR 4, 1983

UR INNEHÅLLET:

- * Ledare
- * Kreaturs-stympning
fyra psykiker i
trans försöker lösa
gåtan
- * Humanoider
- * Sport-spegeln
- * Dogfight, del 2
- * Monitor
- * Alien Guide
- * Meteoritnedfall
över Karlskoga
- * Talande Sjökor
- * Gryning över
Nazca

Omslagsbilden visar
ett av spegeltele-
skopen vid amatör-
observatoriet i
Lugnås. En imponeran-
de anläggning, som
besöktes av medlem-
mar ur UFO-centret
i november. Mer om
detta i ledaren.

NU 'ÄR DET JUL IGEN, NU 'ÄR DET JUL IGEN OCH EFTER JUL SÅ KOMMER RIKSSTÄMMAN! ETT VÄRMANDE BESKED TILL ALLA FRUSNA SVÄVAREN-LÄSARE: VI HAR ENATS OM EN DAG DÅ DETTA EVENEMANG KOMMER ATT ÄGA RUM. DET BLIR LÖRDAGEN DEN 31 MARS OCH VI HÄLSAR GIVETVIS ALLA VÅRA LÄSARE, MED SLÄKT OCH VÄNNER, HJÄRTLIGT VÄLKOMNA.

En hel del annat har också hunnit hända sedan vi hörde av oss senast. I november passade en grupp ur UFO-centret på att besöka amatörobserveriet i Lugnås, utanför Mariestad. Initiativtagaren till detta imponerande bygge och därtill ordföranden i Mariestads Astronomiska klubb, Rune Fogelqvist, visade oss runt.

Beteckningen amatörobserverium är något missvisande. Det rör sig sannoligen inte om något amatörbygge. Byggnaden har två vridbara femmeterskupoler och en av dessa innehåller ett instrument med 38 cm reflektor. I övrigt har man inrett byggnaden med reparationsverkstad, fotolabb och samtalsrum. Rune Fogelqvist berättade också för oss att man planerar att uppföra ännu en kupol i närheten av de nuvarande, som skall utrustas med ett instrument med en reflektor med den imponerande storleken 46 cm.

I Svävaren nr. 5, 1980 finns ytterligare detaljer beskrivna för intresserade. Vi vill också passa på att framföra ett varmt tack till Rune Fogelqvist, som höll en inspirerad föreläsning och som vi önskar se som föredragshållare i klubblokalen under våren. Mera om detta senare. Kvällen i Lugnås avslutades med en lång diskussion om bl.a. UFO-fenomen.

Detta om visuella observationer. Här kommer en läcker nyhet för de av oss som är intresserade av radiodito.

En av föreningens medlemmar, Jan Ahl har införskaffat en satellitmottagare och även föreslagit att UFO-center bildar en undersektion som sysslar med radioastronomi. Vad sägs om att spåra upp en pulsar, eller lyssna på skyttelastronauterna, eller ryssarnas besättningar på rymdstationerna. De som

som vid det här laget börjat lyfta på ögonbrynen, är välkomna att delge oss sitt intresse. Tänk en observationskväll med 20 graders värme och kaffekoppen vid sidan.

När det gäller riksstämman kommer den som vanligt att arrangeras så, att UFO-Sveriges interna del är förlagd till förmiddagen och öppet hus-tillställningen äger rum under lördags-eftermiddagen. Bland våra föredragshållande gäster hade vi tänkt oss finna Jan Fjellander, Anders Palm och någon representant för URD.

I skrivande stund är inte bekant om ovanstående personer bekräftat att de ställer upp, men vi jobbar på saken och lovar ge besked i Svävaren nr.1 1984.

Vår trogne onsdagsbesökare Evert Carlsson, som varit sjuk en tid, har dykt upp igen. Välkommen igen Evert! Det här kan också tas som en uppmaning till alla karlskogamedlemmar. Det händer mycket intressant i klubblokalen på onsdagarna. Kom igen ni också!

Och så var det bara God Jul och Gott Nytt År kvar. GOD JUL OCH GOTT NYTT ÅR!

FÖRENINGSLÖGNER I MARGINALEN

- * -Då är det bättre att vara bisittare, sa Jörgen och reste sig ur myrstacken.
- * -Det här är inget UFO, det är ett IFO, sa ufonauten.
- * -Tar det lång tid att komma, ända hit till jorden?
-Ja, idag var det motljus hela vägen.
- * -Nu har jag glömt vad det var jag skulle komma ihåg, sa Mats
- Nu kommer jag ihåg vad jag minns att jag glömde.
- Nu har jag glömt det också

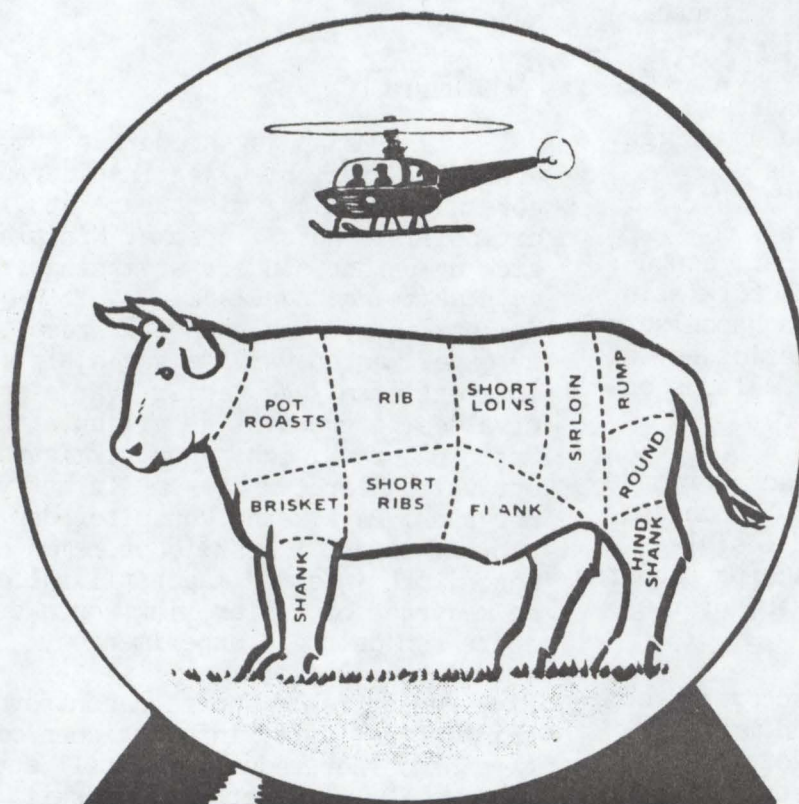

BISARRA STYMPNINGAR AV KREATUR HAR INTRÄFFAT I EN RAD AMERIKANSKA DELSTATER. TROTS RAPPORTER OCH UNDERSÖKNINGAR OM DEN HÄR PÅGÄENDE SKRÄCKHISTORIEN MED DESS KUSLIGA LISTA ÖVER AVLÄGSNADE ORGAN, KADAVER UTAN BLOD OCH MED KIRURGSNITT, HAR MAN ÄNNU INTE LYCKATS IDENTIFIERA DE MYSTISKA STYMPARNA.

KREATURS-STYMPNING

-- FYRA PSYKIKER I TRANS FÖRSÖKER LÖSA GÄTAN --

AV PETER A. JORDAN

DEN FANTASTISKA BERÄTTELSEN UTGÖR ETT SNÄRIGT TRÄSK AV FÖRBRYLLANDE FAKTA, MAKABRA LÄMNINGAR OCH SÄVÄL INVECKLADE SOM MOTSÄGELSEFULLA TEORIER, MED RYKTEN OM UFOs, HEDNISKA ELLER MILITÄRA KULTER, VETENSKAPLIGA ELLER REGERINGSSTYRDA SAMMANSVÄRJNINGAR, HEMLIGA EXPERIMENT OSV. I EN OFÖRSKRÄCKT SATSNING ATT FÖRSÖKA 'SE' BORTOM DENNA ÅTERVÄNDSGRÄND LEDDES ETT EXPERIMENT AV PETER A. JORDAN, FORSKARE I NEW JERSEY. HAN BAD PSYKIKER ATT STUDERA FOTON FRÅN ETT FALL SOM HAN SJÄLV UNDERSÖKTE OCH ATT UTFÖRA EN PSYKOMETRISK 'AVLÄSNING'. PETER JORDAN ÄR FRILANSJOURNALIST OCH HÅLLER FÖRELÄSNINGAR OM UFOLOGI OCH PSYKISK FORSKNING SAMT HAR GRUNDAT OCH LEDER THE ASSOCIATION FOR THE STUDY OF UNEXPLAINED PHENOMENA (ASUP) - FÖRENINGEN FÖR STUDIER AV OFÖRKLARADE FENOMEN - I FLUSHING, N.Y.

3 INLEDNING

I juni 1979 tog jag aktiv del i undersökningen av oförklarliga kreaturstympningar. Min huvudsakliga informationskälla på den tiden var en polis-kommissarie i staten New Mexico, Gabe Valdez, som vänligen försåg mig med en uppsättning foton, vilka var tagna på en boskapsfarm som tillhör Manuel Gomez, en ranchägare som bor nordväst i staden Dulce. Gomez hade enligt Valdez blivit hårdast ansatt av stymparna och förlorat 6 av sina kor sedan 1976.

Fotografierna som jag fick av Valdez, som förutom att de avbildade de påstådda "kirurgiska snitten" vid en klassisk stympning, även visade en serie egendomliga, cirkelrunda spår som påträffats i de slaktade djurkropparnas omgivning. Avtrycken var etsade i den hårda grusvägen, mätte 10 cm i diameter, liknade "sugkoppar" och var ordnade i ett "tre-fots"-mönster, som polisen beskrev dem. Efter omfattande undersökningar sa Valdez att vad som orsakat de underliga spåren "kunde inte fastställas".

Liksom många andra ranchägare som drabbats av stympningsfenomenet, hoppades Gomez att en bra "logisk" förklaring skulle finnas till de abnorma händelserna i Dulce. Tyvärr vägrade mysteriet envist att ta reson och framkallade således en våg av omfattande spekulationer.

Somliga upplyste Gomez att hans kor hade dukat under av "naturligt rov", och att de s.k. "kirurgiska snitten" i själva verket hade orsakats av de skarpa tänderna hos antingen rävar, grävlingar, prärie-vargar eller av skator.

Andra pekade på lokala "kultutövare" och satte stympningarna i samband med "hemliga hedniska ritualer", något som hävdades vida omkring i andra stympnings-områden över hela Förenta Staterna.

Andra åter hävdade att regeringen ledde hemliga tester av vår kreatursbesättning, genom att använda fortplantningsorganen som "bio-indikatorer" för att mäta effekterna av radioaktivt nedfall och andra tänkbara miljöfaror.

En liten procent fann det lämpligt att använda teorin om bio-indikatorerna för att ge näring till sina *utomjordiska* hypoteser, genom att helt enkelt byta ut ordet "regeringen" mot orden "utomjordisk supermakt". UFO-entusiaster fann den här speciella teorin tilltalande, eftersom den delvis förklarade frånvaron av *läckor* i den sekretess som omgav stympningsfenomenet.

Gomez blev hursomhelst inte imponerad av all spekulation. Han stämplade rov-teorin som "nonsens" och hävdade att rovdjur inte är fysiskt "kapabla" att utföra snitt så precisa som vid stympningarna, och tyckte även att det var "osannolikt" att någon regeringsmakt skulle göra sig så stora "utlägg och besvär" för att leda forskning som kunnat utföras mycket lättare genom att köpa boskapen direkt av honom.

I detta läge är Gomez villig att ge ett litet mått tilltro till de populära kult- och utomjords-teorierna, men han medger att "motiven i båda fallen fortfarande är oklara". "Det kvittar hur jag än ser på det", säger Gomez, "så kan jag inte komma på någon orsak till varför de skulle välja mig. Av alla ställen de kunde ha farit till, av alla boskapsfarmer som kunde ha drabbats, och så kommer de till mig. Varför? Ingen har gett mig något bra svar än."

EXPERIMENTET

Medan jag studerade stympningarna hos Gomez, blev jag inspirerad att göra något som jag misstänkte att ingen - ditintills - haft i åtanke. Min plan gick ut på att studera stympningsfrågan *ur psykikernas synvinkel*.

För att få ett mer sannolikt resultat av experimenten värvade jag hjälp från inte ett utan *fyra* medier. Varje psykiker utvaldes på grundval av viljan att bli "satt på prov", och, ännu viktigare, på ett väletablerat rykte om sig att vara noggrann. Psykikerna konsulterades en och en, oftast i avskildhet hemma hos någon, och inte vid något tillfälle blev de medvetna om, eller fick kontakt med andra som deltog i experimentet.

Psykikerna fick knappast någon förhands-information, varav informationen om tidigare händelser reducerades till ett minimum. De fick veta att "åtskilliga djur har hittats döda i New Mexico", samt att "omständigheterna kring dessa dödsfall får det hela att framstå som något av ett mysterium". Utöver detta gavs ingen detaljerad information *innan* experimentet avslutats.

Det material som överlämnades till psykikerna i parapsykologiskt syfte (för att "avläsa" föremål med hjälp av paranormal (extrasensorisk) förmåga), bestod av cirka 22 foton (diabilder) som erhöles via statspolisen i New Mexico, och hörde nästan *uteslutande* till händelserna som rapporterats av Gomez i Dulce. De flesta av fotografierna visade slaktade djurkroppar, men åtskilliga avbildade de cirkelrunda spår som tidigare nämnts.

I kollektionen ingick ett avvikande foto från den 24 juli 1975 som visade en oidentifierad helikopter som siktats i Elbert County, Colorado. Detta Colorado-county hade haft en intensiv våg av stympningsfenomen under det året och där togs ett av de enda autentiska fotona av de s.k. "mysterie-helikoptrarna". Spekulationer om att helikoptrarna på något vis kunde ha något att göra med stympningarna drev mig till att bifoga denna ovidkommande diabild bland de som skulle avläsas. Lägg märke till att detta var det enda fotografi som inte tillhörde Dulce-samlingen.

Psykikerna hindrades från att ispektera diabilderna visuellt, men fick röra vid dem hur de ville. Av de fyra var det endast en psykiker, Nancy Fuchs, som antydde att hon föredrog att se diabilderna på det vanliga sättet (på en filmduk), och detta var det enda tillfälle vid vilket man gjorde ett sådant undantag. Alla intryck som psykikerna fick, spelades in på kasettband, med en genomsnittlig avläsningstid på 60-75 minuter.

Syftet med experimentet var att försöka fastställa stympningarnas ursprung och syfte genom att utnyttja tillgångarna hos fyra mycket begåvade psykiker. Jag visste inte vad man kunde vänta sig. Min forskning om stympningarna hos Gomez tydde emellertid på att de vanligaste förklaringarna, såsom vanligt rov eller sataniska ritualer, inte var övertygande. Påståendena att främlingar från en annan värld skulle vara skyldiga, verkade orimliga (varför så många dödade?) och liknade sensationsmakeri. Hur objektivt jag än såg på situationen, verkade ingenting stämma. Ett mysterium utan mening.

Nedan följer ordagranna utskrifter från ett experiment i psykisk varseblivning som krossade alla mina förväntningar. Förhoppningsvis kommer de att kasta nytt och betydelsefullt ljus över ett av de mest gäckande mysterierna i vår tid, ett mysterium som, om man får tro psykikerna, kan ha en djup och betydelsefull innebörd.

RONALD MANGRAVITE

Mr Mangravite är kemist till yrket. Han förestår ett konsult-laboratorium och innehar också presidentposten i Sällskapet för Parapsykologi i Jersey. Mr Mangravite är en psykiker, som specialiserat sig på "psykisk helbrägdagörelse" och har deltagit i många experiment inriktade på detta ämne. Han föreläser vida omkring om det paranormala, och leder studiecirkel i meditation och självutveckling. Som aktiv medlem i Mensa, återspeglas Rons tekniska kunnande tydligt i hans avläsningar, och dessa är ofta fyllda av hänvisningar till den fysiska vetenskapen.

DATUM: 9 JUNI 1979

Detta djur har varit dött i några dagar. Förruttnelsen sker oregelbundet, somliga delar förstörs snabbare än andra. Vissa delar går ganska långsamt. Jag tar emot en bild av själva kroppen - abnormiteter. Det är överbelastning av några av elektrolyterna i systemet som kan bero på en injektion av ett citrat. Får definitivt hög halt av några av de alkaliska jordmetallerna.

Det är något fel på blodet. Det verkar ta upp större andel plasma som kan vara lymfvätska. Det verkar som om några av dessa föremål verkligen har ett onormalt lymfsystem.

Jag får en bild av att föremålet lyfts upp. Jag ser mycket skarpa kirurg-knivar. Två män som arbetar med djuret. De skär bara ut en eller två små delar istället för ett större stycke. De är klädda i svart. Fritidsplagg-liknande. Glänsande svart nylon. Vind. Kastvindar. Deras hår fladdrar. Plattform. Kan vara 10' gånger 10'. Den har en låg kant. En kant saknas antingen eller är försedd med gångjärn för att kunna fällas antingen upp eller ner.

Vinschlinan kommer ner från helikoptern. De hissar bara upp den och slänger den sedan på plattformen. Kon dras upp tills den är jämsides och sedan kan de bogsera den. Männen som gör detta är skolade, tränade ex-militärer och de är inte vetenskapsmän, i den här speciella kullen. De är helt enkelt högutbildade i hur man hanterar kropparna och tar ut material ur dem.

Jag får intrycket att några av analyserna måste utföras direkt i helikoptern. Något ska göras med vävnaden. En del av provet ska prepareras i helikoptern och en del ska forslas någon annanstans. Materialet i helikoptern kan undersökas med något slags spektrofotometriskt system. Jag får intrycket av en apparat i helikoptern som analyserar med ljus. Det kan vara UV eller flourescens. Ett ögonblick. Flourometrisk koppling här.

Orden som dyker upp i mitt huvud är f.d. officerare. Jag får intrycket att de är människor som är para-militärer, men vi kan säga att de är ex-militärer eller människor som arbetar på regeringsnivå, men är inte regeringsanställda. De kan vara lejda av någon som arbetar åt regeringen genom en agentur.

Djurens placering är viktig. Helikopterrarna är antingen bruna eller grå. Får också en underjordisk innebörd. Någon-ting som sprids genom marken och genom jorden. Detta är *delvis* vad de försöker mäta. Intrycket av en tvåmotorig helikopter. Fjäderblad för att ändra ljudet. Helikoptern var i Asien. Helikoptern förmodades vara nedskjuten i ett Vietnamkrig. Den var varken förlorad eller så illa skadad som man trott, och den avskildes så att den kunde göras användbar.

Marint. Ex-marint. Helikopter. Var en gång silverfärgad. Jag vet inte om helikoptern var silverfärgad eller om den hade värdighetstecken. Silverfärgen har täckts över. Den hade en kulsprutelavett, eller öppning. En vapenbehållare. Det är någonting där nu. Det är något slags föremål som är ganska besynnerligt. Det är konstruerat för att sända signaler. Det har också vapenliknande egenskaper.

En nationell grupp ligger bakom allt detta. Intrycket av någon slags strålning. Jag undrar om vissa av beståndsdelarna flyttas selektivt eftersom de är beståndsdelar som kan föra med sig eller påvisa radioaktivitet. De experimenterar med olika analystekniker.

ELISABETH LERNER

Mrs Lerner är en professionell psykiker, som framgångsrikt har samarbetat med polisen i alla tänkbara kriminalundersökningar. Hon konsulteras rutinemässigt vid polisfall när det gäller mord, inbrott, våldtäkt samt vid försvinnanden och har lovordats vida omkring för sin nästan kusliga precision. Hon är en självutnämnd anhängare av den hedniska religion som kallas "Wicca", och hon har etablerat anseende i landet som en högt begåvad och ledande psykiker. Hon är välutbildad, med en universitetsexamen i ingenjörskonst och betraktas också som en auktoritet i ämnet Tidiga amerikanska antikviteter. Hon bor för närvarande med sin make i New Jersey.

DATUM: 22 APRIL 1979

Jag tror att vi kommer att upptäcka att ett nätverk av icke-amerikaner är inblandade i dessa stympningar, liksom några para-militära styrkor som faktiskt tycks vara amerikaner. Detta representerar en allvarlig kränkning av amerikansk integritet. Jag ser verkligen icke-amerikanska indianer väldigt tydligt, och de är en del av detta hemliga projekt. Jag får in namnet Stevenson, och namnet Victor. Där tycks finnas en person med ett pojaktigt ansikte, väldigt begåvad, med händer som ett litet barn. Jag tror att han bar ansvaret för själva snittandet i djuren, manövrerar någon slags mekanisk apparat.

Ordet Annide. Ordet Carmine eller Karmine. Tecknet dk. Jag uppfattar någon till häst, som del av en trio. Det här är säkert. Dessa stympare verkar arbeta i grupper om tre, med funktionerna uppdelade mellan dem. Alla verkar vara på väg åt olika håll, för att utföra en bestämd uppgift. Jag tror att en ny våg av stympningar kommer att gå fram nära en plats i sydvästra New Mexico, där mink eller vesslor föds upp. Det finns även en halvfärdig damm i närheten och jag får in namnet Pelitta (eller tto) i samband med den.

Denna plats ligger nära den mexikanska gränsen, i riktning mot Golfströmmen. Några städer i sydvästra New Mexico som heter Annover eller Andueo? Jag får in det namnet starkt. Initialerna E.L.C. i samband med de kommande stympningarna. Hobart Company är inblandat i detta. Dessa jättelika, biskviformade föremål med snurrande ljus, kommer att ses i samband med de nya stympningarna.

888. En kvinna med rött hår, kör flygmaskinen. Håll för lufttrycket i kabinen kan på något vis hålla denna lättare-än-luft-farkost flygande länge, svävande över området, så att den kan belysa männen vid själva proceduren.

Om jag var tvungen att fastställa tidpunkt för de nya stympningarna, skulle jag vara benägen att säga att de kommer att inträffa samtidigt som nästa boskapsräkning, närhelst den kommer att inträffa. Det är bestämt vår, jag kan definitivt konstatera det med all säkerhet.

Jag ser tuppen gala, och jag tror att det är en polisman som undersöker fallet. Detta innebär ett genombrott i undersökningarna; något kommer att upptäckas på den nya stympningsplatsen som ger en mer sammanhängande bild. Jag tror att mysteriet kommer att lösas inom en nära framtid.

Jag får in en bild av vad som verkar vara ett övergivet kloster, eller kanske var det en missionsstation vid den här tidpunkten. Jag vet säkert att gårdsplanen har en klocka över grinden till infarten. Jag får in väldigt stora vita hattar på systrarna som brukade vara där, och som fortfarande kan finnas där. Jag får också in ett ställe där man kan ha mycket roligt, som om en krog inte är för långt borta.

Jag skulle ge rådet att leta i ett övergivet område, där det en gång har funnits en spökstad, men som nu har övertagits av ämbetsmän från Förenta Staterna. Om det inte är vår regering, kanske den är mexikansk, p.g.a. de khaki-färgade uniformerna, med rödgult läder över bröstet. En mössa som liknar en sjöofficersmössa, men den är mörk och det är klaffar på axlarna. Så det skulle kunna vara en mexikansk regering.

FORTSÄTTNING FÖLJER I NÄSTA NUMMER
ÖVERSÄTTNING: LISBETH ÅRSTAD

Inträffade någon av dessa stympningar i juletid? Runt slutet av november? Orsaken till att jag säger detta är p.g.a att jag ser paket som var glatt inslagna under tiden som dessa stympningar pågick. Någon högtidlighet omger dessa stympningar. Jag får in en strålkastare, som om jag vore vid gränsen där det skulle finnas en grind vid infarten, med fyra officerare som vakter. En grind är öppen, som man inte kan komma igenom, om man inte är bemyndigad att göra det.

Jag ser att tiden är väsentlig vid dessa stympningar, eftersom jag hela tiden ser en ingenjör som står i begrepp att starta ett stoppur och säger, "Det var det, detta är timmen noll." Lättare-än-luft-apparatur används. Jag trodde först att de var ballonger, men nu känner jag att det är något föremål, lättare-än-luft, som varken innehåller tungt maskineri eller motorer som hörs. De kan, genom att använda detta föremål, sänka ner alla sorters stolliftar, varigenom två eller tre fallskärmsjägare kan släppas ner, och lyftas tillbaka ombord med hjälp av rep eller linor.

Ljus i olika färger kan hindra en person att få vetskap om vad som händer under den här proceduren, genom att få personen helt upptagen av ljusen, som folk tror är UFOs. Jag får hela tiden in ett genomträngande, kometliknande blixtrande på himlen, som när fyrverkerier exploderar. Jag känner tydligt att de är konstgjorda. Jag ser linor eller rep sänkas ner från en ballong eller en lättare-än-luft-anordning, vilket förklarar hur dessa människor tog sig dit utan att bli upptäckta. Jag ser också något som verkar vara en skur av något som blir till en tunn beläggning, som kan ha fallit av misstag från en av stolliftarna som användes under proceduren. Detta skulle kunna åstadkomma någon slags beläggning på marken och djuren.

Glada i hågen staplade vi tillbaka till högkvarteret där vi smörjde kråset och laddade inför den tredje och avgörande matchen vid 03.30 mot MK Rundan. Vi gav dem en riktig fight men de var oss övermäktiga. Duktiga gossar! -Jaha, det var det, sade Acek glad i hågen och började sin marsch mot omklädningsrummet. Innerst inne var alla vi andra också lättade över att vi slapp spela i finalen. Men först skulle vi få Acek att bli vit i ansiktet. MK Rundan gav upp och vi skulle ta över deras finalplats! Vi lät honom få svettas ett tag innan vi lämnade in Walk Over. NO CHANCE GUYS ! WE`LL PLAY YOUR ASS OFF NEXT TIME....

Ufo

AUSTRALIENSKT UFO

Förra året kunde man i hela Australien läsa om Noel Martin, som påstod att ett brinnande UFO för 25 år sedan hade störtat i havet i närheten av hans hem i New South Wales.

Upplevelsen slutade inte att förfölja honom, berättade Martin, så vid 32 års ålder slutade han sitt arbete på stålverket för att starta "UFO Discovery 82", ett bolag som skulle försöka hitta den sjunkna farkosten.

Martins's brinnande idé föll Jonathan Daemion i smaken, självutnämnd "parapsykolog", och inom kort hade han skrivit och begärt information.

Martin svarade med en lista på 300 vittnen från kusten, och övertygade Daemion att det kunde innebära miljoner i film-, bok- och leksakskontrakt. Efter att ha talat med Martin åtog sig Daemion jobbet som PR-man i det nya bolaget och började glatt med att skänka \$ 600.000 till projektet. Men när Martin avböjde en \$ 100.000-gåva från en TV-station som var villig att filma upptäckten, tyckte Daemion att det osade katt.

Fast Daemion aldrig hade sett platsen för störtningen för han nu till New South Wales-bukten i sitt mobila hem. Efter att ha intervjuat vittnen från den första listan av vittnen, kom han till den slutsatsen att "Martin hade hittat på nästan alltihop."

Martins äldre syster Margaret sade t. ex. att hon kunde erinra sig några konstiga ljus, men ingen krasch. Hans yngre syster Helen mindes ingenting alls av händelsen. "Min bror tror att jag var med honom då han såg kraschen," berättade Helen för OMNI. "men jag minns det inte. Jag var bara 5 år då. Hur som helst jag är alltför upptagen med mina barn för att bekymra mej om sån't här strunt."

När Martin själv kontaktades för kommentarer, insisterade han att UFOt var verkligt. "Jag har faktiskt just hittat det," sade han Det är en utbuktning under vattnet, övertäckt med sjögräs bl.a. Så jag är inte tokig. Men mina ingenjörer säger att vi inte kan få upp det förrän vi får \$ 560.000 till jättestora korgar och kranar. OK?

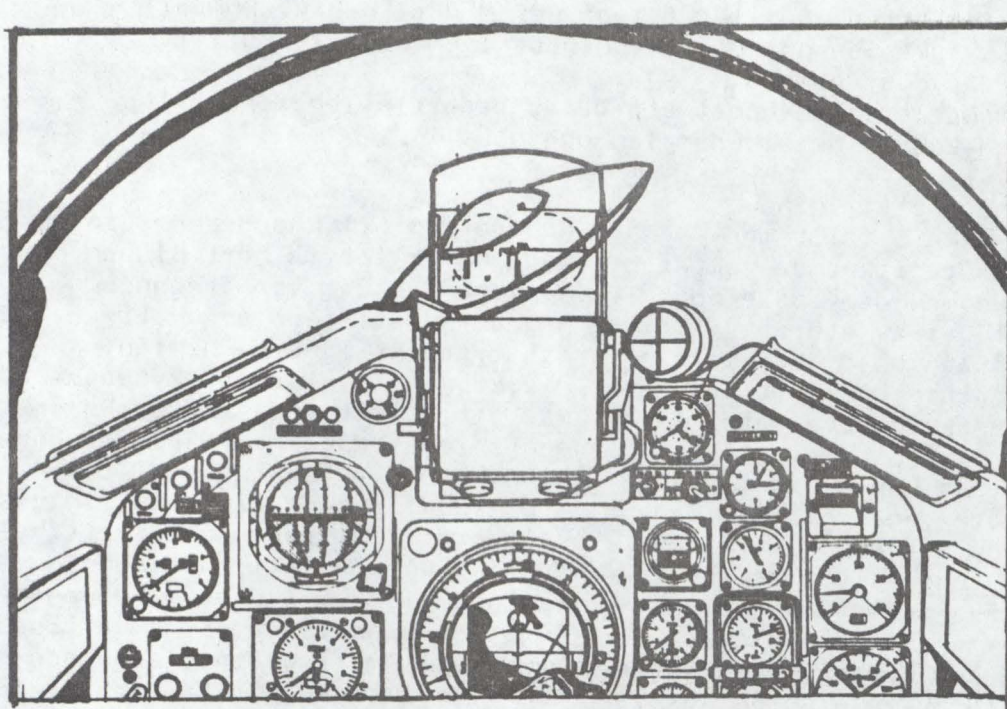
Enligt Daemions yrkesmässiga uppfattning bevisar sådana krav att Martin har börjat tappa kontakt med verkligheten. "Vattnet i bukten är bara 8 m djupt," förklarar Daemion. "Om Martin ville skulle han förmodligen kunna ta upp sin "utbuktning" med en 10 \$ rörtunnel. Men jag vill inte vara den som talar om det för honom. Karlen är arbetslös, vad kan han göra?"

Källa: OMNI, Augusti 83, Peter Rondinone
Översättning: E H-S

FÖRENINGSLÖGNER I MARGINALEN

- * -Vi har ett kontaktfall här, sa Peter Johannesson, kan ni hjälpa mig dra loss honom från säkrings-skåpet!
- * -Kattdjur är toppen, sa Jörgen Stenkvist, kliade sig bakom örat.
- * -Flygande tefat existerar inte, skrek generalen och slängde kaffeservicen i väggen.

DOGFIGHT **DEL 2**

Natten den 24 september 1959 kom att för många minnas som den långa natten. Polismannen Robert Dickersson patrullerade som alla andra nätter i utkanten av staden Redmond, Oregon, när han till sin förvåning kunde se hur ett glödande föremål kom farande i skyn. Först trodde han att det var ett flygplan som hade fattat eld och höll på att störta men helt plötsligt stannade det på ca. 200 fot och då förstod han att detta föremål inte var något han sett tidigare. Dessutom kunde han klart och tydligt se föremålets tefatsform. I några minuter svävade UFO't stilla och flyttade sig sedan till Redmond Airport och svävades nordost om fältet.

Dickerson kastade sig in i bilen och körde i ilfart till flygfältet där han rapporterade om föremålet för den som hade hand om flygkontrollen. Mannen, Laverne Wertz, och några andra trafikledare observerade UFO't i kikare under flera minuter. Glöden hade försvunnit och de kunde tydligt se underliga eldslågor -gula, röda och gröna-som slog ut från UFO'ts ytterkant. Alla var de tränade observatörer och hade god kännedom om vilka olika flygplan som fanns i luftrummet. Detta tefatsformade föremål, som svävade en bit från dem var för dem av en helt okänd konstruktion.

05.10 / Wertz tar kontakt med kontrollcentrat för flygtrafik i Seattle. Hans rapport vidarebefordras omedelbart till Military Flight Service på Hamilton flygbasen i California.

05.18 / Sex stycken F-102 stridsflygplan beordras gå upp från sin bas i Portland för att om möjligt tvinga ner UFO't. En B-47 bombare och ett F-89 jaktplan på rutinflygningar i området får order om att ta kurs mot Redmond. Samtidigt meddelar flygvapnet att deras radarstation i Klamath Falls, Oregon, kunde följa både plan och UFO.

Piloterna, som spända satt i sina stridsflygplan, var säkert fullt medvetna om att alla andra liknande jakter hade slutat i fiasko men de visste nog också att uppdraget var av största vikt. Om UFO't svävade på låg höjd över marken hade man en ganska stor chans att tvinga ner det utan att kanske behöva total förstöra det.

På Redmond flygplatsen kunde den förskräckta personalen höra dånet av jaktplanens jetmotorer då de dök ner som hökar från skyn. Men UFO't var ingen sittande fågel. Helt plötsligt försvann eldslågorna och från undersidan kom en intensiv låga. UFO't accelererade sedan med fruktansvärd hastighet och skulle skära planens kurs. Den pilot som låg först i formationen hade all möda i världen att undvika en kollision med föremålet och G-krafterna slet i honom när han girade så mycket det gick.

Det bakomvarande planet förlorade för en kort stund kontrollen när det hamnade i UFO'ts kölvatten och kastades omkring. De tre andra piloterna såg hur deras kamrater råkat illa ut och när UFO't svepte förbi dem tog de upp planen ur dykningen, kopplade in efterbrännkamrarna och började jaga.

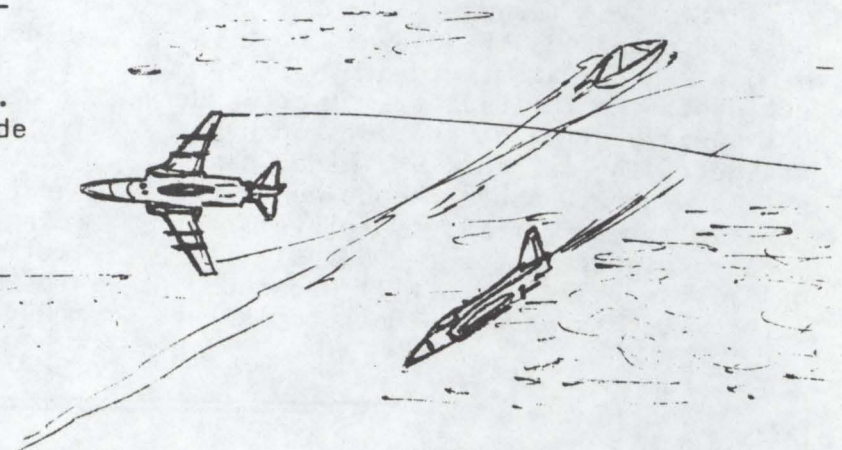
Det försvann in i molnen på 14.000 fot men de erfarna piloterna kopplade snabbt in radarn och sina vapensystem, som var kopplade till radarn.

Precis som om det visste att det hade hamnat i F-102'ornas sikten började det att göra undanmanövrer.

Men piloterna insåg till slut det lönlösa i jakten och återvände till sin bas där de genast fick rapportera och lova att hålla tyst om det inträffade. Efter det att man gett upp jakten kunde radaroperatörer se hur UFO't i höga hastigheter genomförde manövrer på 6000 till 54000 fot.

Hundratals nyfikna Redmond invånare hade naturligtvis hört planen och ville nu veta vad det var frågan om. Några rapporterade även att de hade sett ett mystiskt ljus på himlen. Flygvapnet förklarade skyndsamt att det var ett falskt redareko som gjort att man skickat upp sex F-102 för undersökning. En ren rutinåtgärd alltså. Men många frågade sig naturligtvis om det hörde till rutinen att ett halvt dussin jaktplan skickades upp. Vittnesmålen om ljuset avfärdades som något de upphetsade vittnena trodde sig ha sett. Inom flygvapnet arbetade man dock febrilt med att ta reda på förklaringar och när försvarsstaben några timmar senare undrade om inte det kunde ha varit atomdrivet och därmed radioaktivt, tog det praktiskt talat hus i helsicke.

Laverne Wertz beordrades gå upp i ett av fältets plan och mäta radioaktiviteten i luften för att om möjligt upptäcka något abnormt värde. Man cirklade runt ett tag med Tri-Pacern och skickade sedan de nu hemliga resultaten till flygvapnet. Men av en ren händelse råkade en reporter få reda på undersökningen och släppte ut historien för allmänheten. Läckan var alarmerande för de som ville hålla händelsen i mörker. Man skulle snart tvingas svara på en del besvärliga och säkerligen mycket avslöjande frågor om natten.

Att bara hålla tyst skulle vara dumt. Man tog chansen och drog till med... just det; en väderballong. Men alla förstod att det var en omöjlighet för en väderballong att leka med stridsflygplan i höga hastigheter. Kom nu också ihåg att reportrarna inte visste om radarobservationerna. Man kan nog påstå att flygvapnet gjorde en panikförklaring, som slog helt fel. Som om inte det skulle räcka började en del höga officerare klaga på att deras mannar riskerade livet i lönlösa jakter. Denna skarpa inofficiella kritik var nu bara en liten del av det maktspel som tydligen ägde rum bakom kulliserna. Den slutgiltiga rapporten om Redmond - fallet undertecknas av: L.E. Davis, Chief for Redmond Air Traffic Communications Station och William F. Zauche Jr., Chief for Air Route Traffic Control Center i Seattle.

Den hemliga och mycket känsliga rapporten lyckades den amerikanska UFO-förening en NICAP* komma över en kopia av. Nu tvingades man att överge väderballongförklaringen och under risken att NICAP skulle avslöja hemligheten med rapporten påstod man att den slutgiltiga rapporten inte var sann. Det hela slutar med att det är planeten Venus som får ta på sig skulden att ha satt igång en av de konstigaste jakter som piloterna på F-102'orna upplevt.

" WE WERE NATURALLY ANXIOUS TO GET HOLD OF ONE OF THE THINGS. WE TOLD PILOTS TO DO PRACTICALLY ANYTHING IN REASON, EVEN IF THEY HAD TO GRAB ONE BY THE TAIL."

Major Jeremiah Boggs
Amerikanska försvarsstaben

" THAT'S A LOT NEARER THE TRUTH THAN YOU MIGHT THINK, EVEN IF HE DID MAKE IT SOUND LIKE A JOKE. IN OUR SQUADRON AT LEAST WE WERE TOLD TO RAM ONE AND BAIL OUT, IF WE COULD DO IT WITHOUT GETTING HURT. I DON'T KNOW ANYBODY THAT TRIED IT - I CERTAINLY DIDN'T. AFTER WHAT HAPPENED TO MANTELL A MAN WOULD BE A FOOL TO TRY A TRICK LIKE THAT."

Stridsflygare om Maj. Boggs

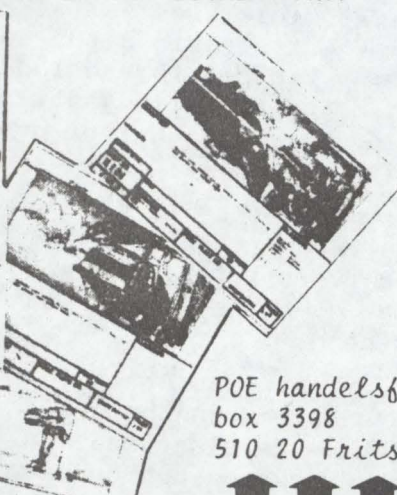
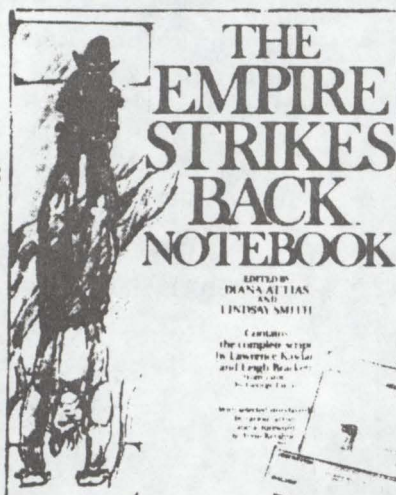
SCI-FI FRIENDS

AFFISCHER • SOUVENIR HÄFTEN • MOVIE PROGRAMMES
FOTONOVELLER • POSTER MAGAZINES • BÖCKER • M.M

- ALIEN
- OUTLAND
- HEAVY METAL
- STAR TREK
- BLIXT GORDON
- STJÄRNÖRNAS KRIG
- ZUCK ROGERS
- SUPERMAN
- MÅNBAS ALPHA

POE

HANDELSF: A
NYHETER FRÅN USA

POE handelsf: a
box 3398
510 20 Fritsla

BLADE RUNNER • STAR TREK II • TRON
CAT PEOPLE • POLTERGEIST • M.M

**SMASKIG KATALOG I
DIN POSTLADA-SNABBT**

Blandat

TALANDE SJÖKOR

De beskedliga jättedäggdjuren sjökor, håller nu på att snabbt bli utrotade. Om man bara kunde varna dem för t.ex. båtkollisioner, kanske deras liv kunde räddas. Det trodde John Morris, biolog vid Florida Institute of Technology, och hans elev Cathy Steel.

När de började studera vilka sätt det fanns att kommunicera med dessa varelser, gjorde de en förvånande upptäckt; sjökor har ett rikt språk med över 1000 ljud, inkl. en rad samspel och stress-rop. Med undervattenshydrofoner tog Steel och Morris datan till hjälp att identifiera tonmönster, periodicitet och tonhöjd. De delade upp allt i 13 kategorier efter ålder och kön. Vuxna honor t.ex. härmade ljudet av en dov "rostig pump"; medan ungarna lät som kvittrande fåglar.

Alla ljud intensifierades vid fara. Klart är att sjökor har utvecklat en egen varningssignal, menar Floridaforskarna, och detta helt utan människohjälp. "Deras ljud beror på deras sinnesstämning eller för att förmedla information", säger Steel, "men exakt hur, vet vi inte ännu."

Av Mary Jane T. Murphy
Källa: OMNI sept. 1983.

SJÖJUNGFRUR PÅ NYA GUINEA

Nakelastammen på Nya Guinea höll just på att framföra en rituell sorgedans då trumslagaren gjorde ett felslag. En del av stammens folk blev så förödmjukade att de kastade sig utför en hög klippa. Deras kroppar förvandlades till klippor, som än idag finns att se och deras själar blev sjöjungfrur och havsgudar (tritoner) eller "ri".

Denna gamla berättelse är bara en myt, men om Roy Wagner, antropolog vid Virginia-universitetet, har rätt så kan delar av denna spökhistoria faktiskt vara sann.

Wagner hävdar att dussintals infödingar på Nya Guinea kan ha sett detta "sjöfolk", - varelser med människohuvud och överkropp och benlösa underkroppar som slutar med fenor.

Wagner hörde för första gången talas om *ri* år 1979, då en äldre man från Nya G. nämnde om den skräck som en strandad *ri* orsakat för ett par tiotal år sedan.

Av nyfikenhet fortsatte antropologen att intervjua alla som påstod att de sett dessa varelser. En man berättade om en tonårs-jungfru, som fastnat i ett fiskenä. En 10-års pojke berättade om en lång rad manliga och kvinnliga *ri*, som simmade i en sötvattenström i månskenet. En del berättade att fiskare ibland slaktar *ri* och sedan säljer det möra köttet på öppna marknaden.

Ögonvittnenas beskrivningar av *ri* varierar ganska mycket, berättar Wagner, men de stämmer överens i stora drag:

Bålen är mänsklig eller människoliknande, de har långt mörkt huvudhår och ganska ljus hy. De kvinnliga har tydliga kvinnobröst, och båda könen har mänskliga könsorgan på framsidan av nedre bålen. Fingernaglarna är långa och vassa, handflatorna är rynkiga och valkiga och det är något underligt med munnen. De andas luft, de lever av fisk och de tycks inte kunna tala.

Biolog Roy Mackal från University of Chicago påstår: "En riktig sjöjungfru - halvt fisk och halvt människa - är genetiskt omöjligt. Varelserna kan emellertid vara en okänd sorts däggdjur liknande sjökor. Det är t.o.m. möjligt, fastän högst otroligt, att *ri* är en genetiskt abnorm inavel av människan. Men på grund av dessa vittnesberättelser är det verkligen svårt att försöka sig på en gissning."

Wagner själv medger att "ur ett anatomiskt och utvecklingsmässigt perspektiv så ställer *ri* till problem. Men" insisterar han, "man kan inte så lätt bortse från vissa av mina informatörers trovardighet." Han och kryptolog J. Richard Greenwell tänker besöka Nya Guinea inom en snar framtid för att söka efter "varelserna som är okända för vetenskapen."

Av Marcello Truzzi
Källa: OMNI, augusti 1983

GRYNING ÖVER NAZCA

Strax efter Sklathil'-krigen fanns ett starkt behov av att ha utposter, som snabbt kunde mobiliseras i händelse av nya fiendtligheter. Stjärnflottans krav på att "planeter med relativt hög teknologisk nivå" inte får utsättas för någon längre påverkan av enheter från Federationen, gjorde att många annars ideala planeter var tvungen att strykas på listan över tilltänkta baser.

Man tvingades dock göra ett undantag för vad som sedan skulle bli känt som den blå planeten i en ganska glest befolkad del i utkanten av Federationens handelsrutter. Med sitt fördelaktiga klimat och synnerligen strategiskt viktiga läge utgör den nu tillsammans med ett annat stjärnsystem, drygt nio ljusenheter bort, en slagkraftig buffert mot fiendliga attacker.

Från början var planeten tänkt att användas som en liten bas med passiv bevakning och en Piranha division för självförsvar men den byggdes snart ut för att idag vara en av sjätte taktiska stridsflottans huvudbaser.

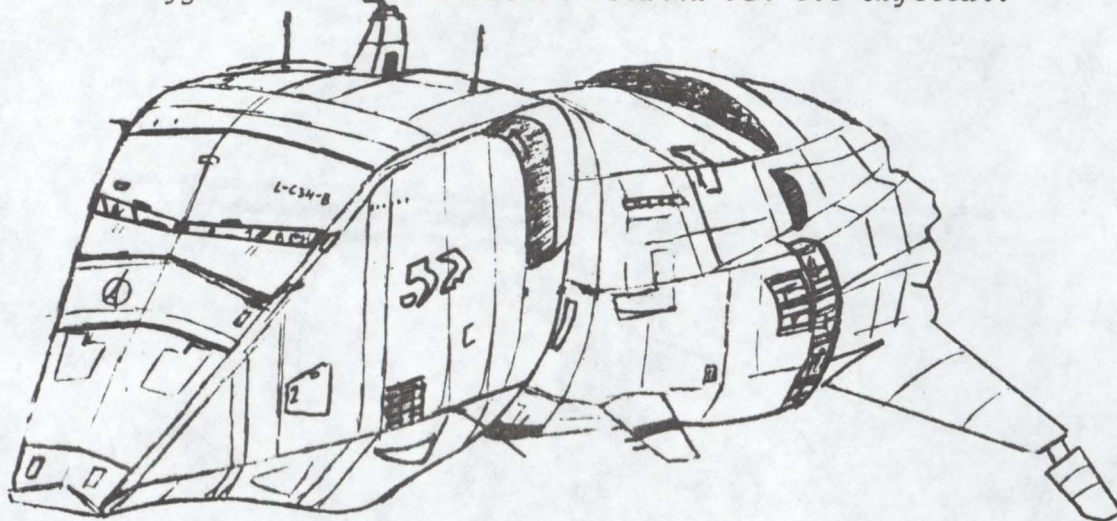
För tillfället har alla baserna på planeten övergivits därför att invånarna har nått en mer avancerad teknologisk nivå och förmodligen inte skulle tänkas acceptera att Federationens skepp gör alltför många strandhugg.

Människornas utveckling har gått mycket fort bara det senaste årtusendet och när vi evakuerade baserna och rev dem till stora delar för ca. 2500 terranska år hade faktiskt flera stridigheter mellan vår milis och befolkningen rapporterats. Den snabba tekniska utvecklingen kan kanske bero på den extremt korta livstid en människa har.

FÖR DEN SOM ÖNSKAR MER INFORMATION OM STJÄRNFLOTTANS BASER OCH
SKEPP REKOMMENDERAS : STARFLEET FIGHTING SHIPS
STARFLEET - A HISTORY
OUTPOST TERRA

TDA BAGEERA

Klassifiering: Tung stridskryssare i K'ting'a klass
 Huvudmotorer : Tre Gager C36/PTA
 Besättning : 375 (inkl. flygpersonal)
 Beväpning : Laserlansar och Taktiska missiler
 Försvar : 25 cm. plastistål kompositpansar. Taktisk försvarssköld.
 Flyg : En division Piranha och tre skyttlar.

Detta svartmålade skepp utgör förmodligen det dödligaste hotet även idag mot fiendens skepp. Med sin mycket sofistikerade och utbytbara tekniska utrustning kan det upptäcka och attackera ett skepp som dyker upp ur hyperrymden och laddar energi för ett nytt språng. Fiendens stridsdatorer sätts ur spel och allt är över innan någon hinner reagera på situationen. Bageera, likt sin motsvarighet på Terra, finns praktiskt taget överallt men märks inte förrän ett byte gör misstaget att komma för nära. När skeppet användes på Terra var det långt ifrån färdigt utvecklat men när det stred på toppen av sin förmåga var det ändå en dödlig fiende.

När det första stora trupptransport-skeppet landade hade man under lång tid haft planeten under rigorös bevakning.

Man ville se till att inga fientliga enheter fanns där och man ville också kartlägga den spridda humanoida befolkningens utbredning. En viss kontakt med befolkningen ansåg man bara skulle vara positivt och till slut fann man en stor sjö vid en bergskedja på en av kontinenterna.

För dom av er som sett bilder från Terra undrar kanske varför man inte anlade basen i något naturskönare område men förklaringen är enkel.

Vid tidpunkten för den första basens anläggande var stridigheterna mycket närmre än vad de är idag och man löpte hela tiden en mycket stor risk att utsättas för ett överraskande angrepp av tex. missilbärare med kärnvapen. Man var därför tvungen att kunna gömma stridsledningscentraler etc. i insprängda rum inuti bergen.

Faktum är att våra skepp vid Terra ett flertal gånger utsattes för en del svåra angrepp.

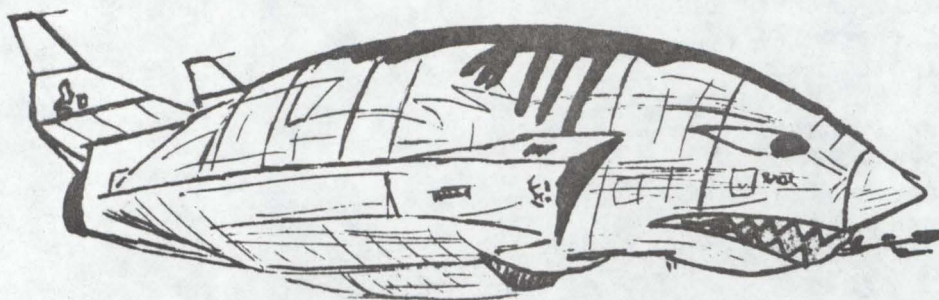
I boken "Dagbok från Nazca" berättar en av piloterna på en Piranha om hur hon upplevde den oroliga tiden i början:

STRIDSPILOT PÅ EN PIRANHA EFTER UPPDRAG

TDA PIRANHA

Klassifiering: Jagare med kort räckvidd
 Huvudmotorer : En Gagar atom/väte med 150 Milj,
 N dragkraft.
 Besättning : 3
 Beväpning : Laserlans och missiler
 Försvar : 10 cm. plastistål kompositpansar.
 Standard RGS-24/s försvarssköld.

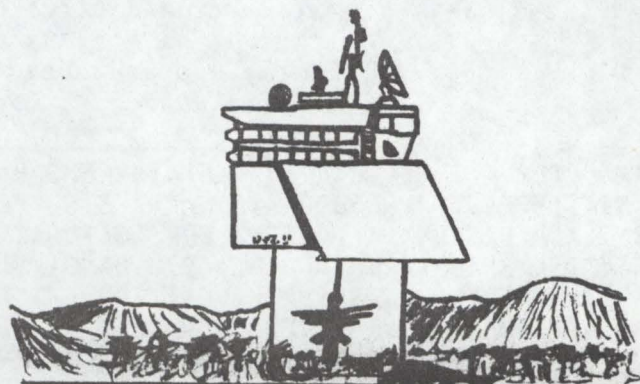
Piranha togs fram likt många andra skepp i Federationens flotta fram under Sklathil`l krigen, som svar på fiendens lätta jagare med basering på större skepp. Piranha blev speciellt känt för sin eminenta förmåga att "hoppa kråka" över större skepp och slå till mot mål många gånger större än de själva. Som namnet antyder jagar dessa snabba och stryktåliga skepp i grupper och en vanlig division består av tre Pianha. Med sin kraftiga motor och fenor kan skeppet uppträda mycket aggressivt även i tät atmosfär där annars Atmo-jagarna hålls. Efter sjätte flottans evakuering av Terra basen finns Piranha skepp i de bergsrum på Terra, som underhålls av robotar.

DAG 576) Talade med Mank Galaik ombord på truppförflyttaren Piscus idag angående planerna att flytta befolkningen runt basen om det skulle smälla. Han berättade att man hade diskuterat det men just nu hade man häcken full med att skydda sina egna skepp i omloppsbana och komplexen i bana runt den sjätte planeten.

DAG 583) I morse anlände två Sherpa fraktare med fyra divisioner Piranha och jag fick tillfälle att testa en ny version med starkare motor. Häftigt!

DAG 584) Skärmytsling på eftermiddagen med ett signalspaningsskepp som kom lite för nära våra industrikomplex. Mina routekamrater fixade det medan jag lyckades klämma till eskorten med en missil strax innan den skulle skutta in i hyperrymden

Resten av dagen tvingades jag att agera eskort åt en superbränslebärare. Jag kan garantera att det inte är något trevligt att ligga nära en kilometerlång och till brädden fylld "bränslebomb" med fienden i faggorna. Nervös väntan på att något ska poppa upp utan förvarning och slå till innan vi kan störa och avleda missilen.

BEVAKNINGSTORN PÅ EN Ö

Allt eftersom basen byggdes ut i bergen flyttade man skytteltrafiken till Tiahuanaco, som blev ett sorts mittpunkt för ett vittförgrenat bevakningssystem.

För att stora skepp utrustade med Anti-gravitation generatorer skulle kunna landa byggdes Nazca basen, som faktiskt bara består av ett stort fält med figurer, från djurlivet på planeten, där varje division har sitt speciella uppställningsområde.

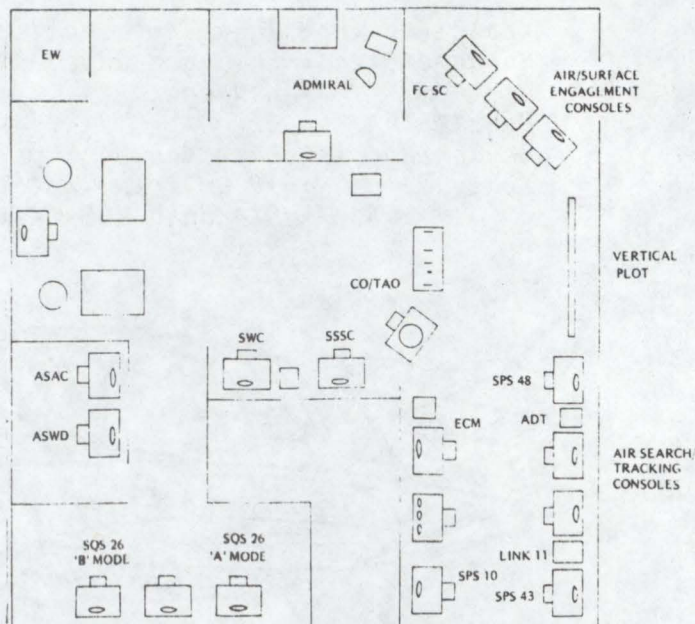
Skyttlar går i trafik mellan Nazca, Tiahuanaco och lagren i Paracas praktiskt taget varje timme.

Dessutom går transporter flera gånger i veckan till bevakningstornen, som finns utplacerade i haven och på de otaliga små öarna.

Här uppstod förövrigt ett nytt problem. Det visade sig nämligen att en del av personalen tagit med sig kvinnor ur befolkningen och på vissa öar hade man veritabla kolonier.

Ibland när någon slagkryssare kom in i solsystemet fick man lägga dem i en omloppsbana runt planeten då deras storlek omöjliggjorde en landning.

I bana finns också en transferstation för icke-terranska destinationer och en för skyttlarna till de stora industrikomplexen i bana runt den sjätte planeten

STRIDSLEDNINGSCENTRAL AV DEN TYP
SOM NU LIGGER I MALPÅSE I
FÖRSEGLADE BASER PÅ TERRA.

COMMANDING ADMIRAL	FADM Gil Hierak
VICE COMMANDING ADM.	ADM Saran Chem
CHIEF OF OPERATIONS	ADM Thom Ochran
CHIEF OF PERSONNEL	ADM Rand Mbona
CHIEF OF COMMUNICATIONS	ADM Umed Sonoga

TIAHUANACO) Huvudbasen för Terras försvarsområde med stora ytor insprängt i bergskedjan. Transfercentral för skyttlar och vissa mindre rymd-skepp vilka inte är utrustade med Anti-grav.. Här finns också den största garnisonen med milis och sjukvårdare med den omgivande befolkningen som sitt område. När sjätte flottans befälhavare skall hålla viktigare möten har man som tradition att träffas i Tiahuanaco.

PARACAS) Här har man alla större lager och bränslefförråd. Det är även här man fångar upp den solenergi som skickas från solkraftverken i omloppsbana och distribuerar den till alla baser.

NAZCA) Nazca är ingen bas i egentlig mening utan en start/landnings-platta där skepp med Anti-grav. kan landa. Varje division Piranha eller Bageera har sina personliga djur och det finns tecknat på marken. Även de stora fraktarna har egna djur. Skyttlar hämtar upp passagerare och annan personal för vidarebe-fordran till Tiahuanaco.

STRAX EFTER ATT DEN HÄR ARTIKELN SKREVS RAPPORTERADE STJÄRNFLOTTANS HÖGKVARTER ATT SJÄTTE FLOTTAN BEÖRDRATS NÄRMA SIG TERRA OCH GE ORDER TILL VÄKTARNA PÅ DE FÖRSEGLADE BASERNA ATT ÖPPNA FÖRSEGLINGARNA. EN TAKTISK SLAGSTYRKA MED BLA. SJU HANGARSKEPP SKA LÄGGA SIG I BANA RUNT PLANETEN MEDAN TRUPPTRANSPORTSKEPP LANDSÄTTER ETT FÖRSTA LASS MED FÖRSVARMATERIEL. INNAN DETTA SKER SKA TERRAS LEDARE I DE OLIKA STATERNA INFORMERAS GENOM ATT ALL SÄNDNING PÅ PLANETEN BRYTS SAMTIDIGT MED HJÄLP AV KRAFTIGA SÄNDARE PÅ HAVS-BOTTEN.

EFTER TUSENTALS ÅR TAR MAN NU ÅTERIGEN KONTAKT....

[Handwritten signature]

MONITOR *

I STÄLLET FÖR ATT ÖVERSVÄMMA SVÄVAREN MED KLIPP UR DIVERSE TIDNINGAR, ÖPPNAR VI FRÅN OCH MED DETTA NUMMER FÖLJANDE ÅTERKOMMANDE INSLAG, DÅR VI KOMMER ATT HA KORTA REFERAT FRÅN DET SOM VI ANSER TILLRÄCKLIGT INTRESSANT, UTAN ATT DÄRFÖR KRÄVA HELA ARTIKLAR.

VARL.DENS ÄLDSTA PORTRÄTT

Enligt Expressen från den 16 oktober har ryska arkeologer hittat världens äldsta porträtt. Det rör sig om bilden av en ung flicka, som ristades in i en mammutbete för cirka 40.000 år sedan.

Fyndet gjordes när arkeologer grävde ut en boplatz från stenåldern nära staden Kostenki i centrala Ryssland.

FLER RYMDTELESKOP PÅ GANG

Upptäckten av ett solsystem på väg att bildas runt den unga stjärnan Vega, har satt fart på planerna att sända upp fler rymdteleskop.

Det var instrumentet på Iras, ett satellitbaserat teleskop, som när man var i färd med att kalibrera det och använde Vega som utgångspunkt, mottog en infrarödstrålning tio till tjugo gånger starkare än beräknat. Strålningskällan var utbredd, 20 bågsekunder, i stället för punktformig. Om man betänker att Vega är dubbelt så massiv som solen, motsvarar detta vårt solsystems dimensioner.

Vad man upptäckte var med andra ord en partikelskiva som omger Vega och som enligt forskarna kan vara ett planetsystem som håller på att bildas.

Det här är det första påtagliga beviset för att vårt solsystem inte är unikt i universum och har väckt intresse för att sända upp ett antal nya rymdteleskop.

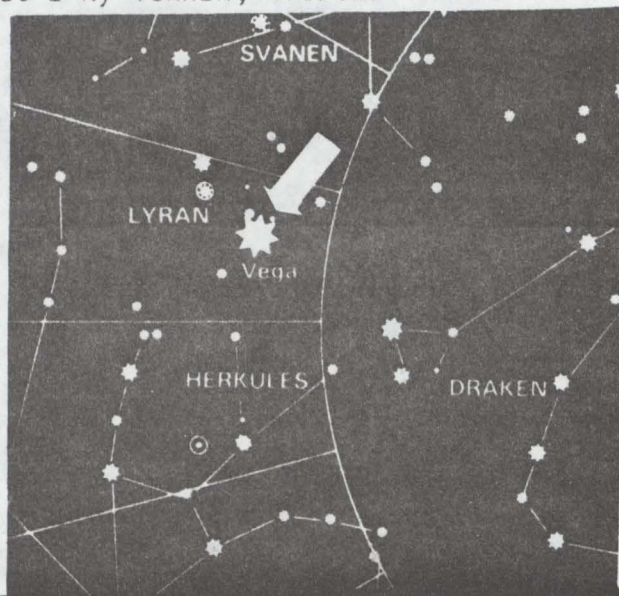
På planeringsstadiet finns Orion, ett amerikanskt satellitteleskop i det synliga ljusområdet. Orion kan tidigast sändas upp i bana runt år 1990. Redan innan dess

är det emellertid möjligt att ett stort rymdteleskop har placerats i bana med rymdskyteln. Uppskjutningen planeras till 1986. Det är avsett att ge oss en inblick i de delar av rymden som inte kan observeras från jorden

Även Europa är med på ett hörn. Hipparchos heter en satellit som ESA skall sända upp 1986. Den är avsedd att få uppgifter liknande Orions.

Tidigare rymdobservatorier har främst arbetat på röntgen- och gammaområdena, men nu har man alltså börjat intressera sig för rymdteleskop i det synliga ljusområdet och infraröda området.

Läst i Ny Teknik, 1983:37

JAPAN I RYMDEN

ÄVEN OM DET INTE GÅR ATT JÄMFÖR MED USA OCH SOVJET, LIGGER JAPAN ÄNDÅ VÄL FRAMME SOM RYMDNATION, NÄSTAN FYRA MILJARDER SATSAR MAN I ÅR PÅ RYMDTEKNIK, 26 JAPANSKA SATELLITER HAR SKJUTITS UPP OCH MÅLET ÄR EN EGEN RYMDFÄRJA, MEN TIDIGAST OM 20 ÅR.

Den 11 augusti, 1981, sändes den första satellit upp, byggd enbart med japansk teknik

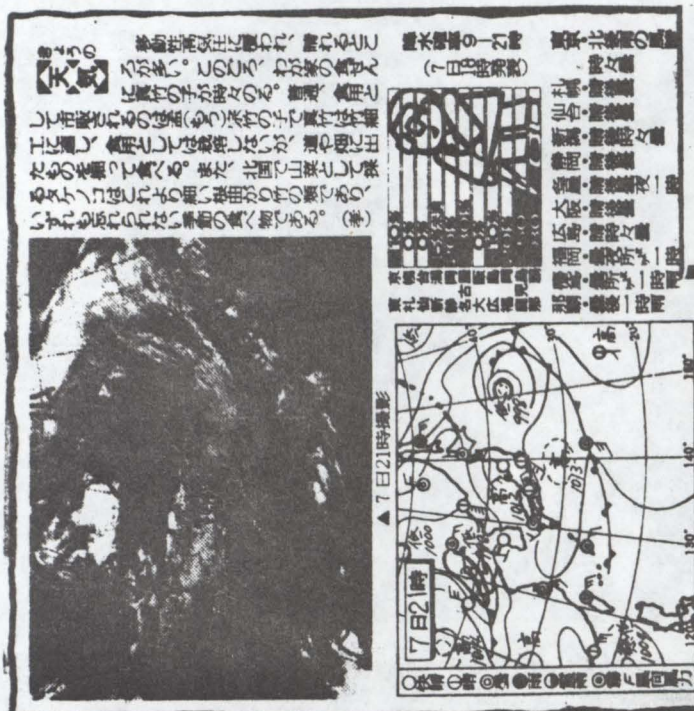
Det var en geostationär vädersatellit, Himawari-2 (Solblomman), som sköts upp med den japanska raketen NII.

De japanska satelliterna sänds upp från ön Tanegashima, när det faller kommunikationssatelliter och de vetenskapliga satelliterna från öarna Kagoshima och Kyushu.

Den senaste satellituppsjutningen ägde rum i februari i år och var en kommunikationssatellit med en kapacitet av 4000 telefonledningar.

Nästa stora planerade projekt är den planerade rymdfärjan och här siktar man på en modell som är en och en halv gång så stor som den amerikanske Columbia. En modell har provflugits i vindtunnel med gott resultat, men som nämnts ovan kommer det att dröja ytterligare ungefär tjugo år innan vi får se den på väg ut i rymden. Man räknar med att datorerna ombord då har utvecklats så mycket, att de kan styras med röstkommando.

Bakom större delen av det japanska satellitprogrammet ligger NASDA, National Space Development Agency of Japan. Men även Tokyouniversitetet satsar på rymdforskning med ett antal forskningssatelliter.

För de av våra läsare som händelsevis inte läser japanska, kan vi avslöja att ovanstående bild är från vädersatelliten Himawari 2. Sådana här bilder finns dagligen i alla japanska tidningar.

Ur Ny Teknik, 1983:38

Förbluffande fynd i Afrika

En handfull benbitar härifrån från en 17 miljoner år gammal underkåke – kan det vara nog för att lösa de gamla vetenskapliga gåtan om den "felande länken" i människans utvecklingskedja? Antropologen Richard Leakey, chef för Kenyas nationalmuseum i Nairobi, visade på fredagen upp för pressen de fynd som en expedition under hans ledning gjort i år.

De fossila benbitarna kan komma att tvinga forskarna att ompröva en rad gamla teorier om människans ursprung. Enligt Richard Leakey har den påträffade underkåken tillhört en apliknande varelse som för 18–20 miljoner år sedan levde i de dåvarande tropiska urskogarna i norra Kenya.

Vätekraften mot målet

Urladdningsströmmar på 1 300 000 ampère uppmättes 27 oktober i JET (Joint European Torus) i Culham, England. Experimentledningen vid JET betecknar detta som en milstolpe på väg mot drift vid full effekt, dvs 4 800 000 ampère.

JET är den första europeiska demonstrationsanläggningen för fusionsreakorteknik. Hoppet är att med denna typ av anläggningar kunde "tämja vätekraften" till en civil användbar energikälla.

JET är det hittills största projektet inom samarbetsorganet Euratom, i vilket även Sverige är med.

Bilder lagras i kristaller

Vid amerikanska Oak Ridge National Laboratory håller man på att utveckla kristaller som kan lagra stora mängder information, både visuellt och digital. Informationen lagras som tredimensionella, holografiska bilder.

Kristallen har tillverkats av kaliumtantalnioibat, som är en ljuskänslig kristall. Laserljus av en viss våglängd förändrar materialets brytningsindex där det blir belyst. När kristallen blir belyst med laserljus av en annan våglängd bryts ljuset enligt det nya brytningsindexet. Därigenom kan information lagras och läsas utan att förstöras.

Bilder kan lagras som interferensmönster. Genom att rotera kristallen något mellan varje lagring kan tusentals bilder lagras i samma kristall. Någon förvrängning av intilliggande bilder tror forskarna inte ska ske trots mycket små vridningar.

Men praktiska tillämpningar ligger väldigt långt fram i tiden. Fler besvärliga problem måste klaras av.

Det är svårt att tillverka större enskilda kristaller med goda optiska egenskaper. Och forskarna har inte till fullo förstått hur man kan styra de ljusinducerade förändringarna inuti kristallen. *Attaché, Washington*

NT 1983:45

Ljussken sprider mystik

Vad var det som orsakade ljusfenomenet över södra Värmland på söndagskvällen? Det undrar man idag på Centrala Flygräddningen i Stockholm.

Larmet kom till Larmcentralen i Karlstad från två olika ögonvittnen. Båda hade vid ungefär 17.40-tiden sett ett rött och grönt ljussken, någonting på himlen som störtade i marken samtidigt som det tycktes slå upp lågor.

De båda ögonvittnena tyckte sig se "nedslaget", ske i Frykerud respektive Ulvsby.

Polisen rekognoserade från marken de båda platserna, men kunde inte upptäcka något onormalt. Några saknade flygplan rapporterades inte heller, efter det att flygräddningen gått igenom färdplanerna för de flygplan som var i luften den aktuella tiden.

DALAI LAMA STUDERAR PARTIKELFYSIK

TIBETS ANDLIGE LEDARE, DALAI LAMA BESÖKTE NYLIGEN DET EUROPEISKA CENTRET FÖR KÄRNFYSIK CERN TILLSAMMANS MED ETT STORT FÖLJE PRÄSTER OCH MUNKAR FÖR ATT INFORMERA SIG OM DET SENASTE KRING W- OCH Z-PARTILAR.

SLAGRUTAN SLÄR IGENOM

SOM ALLA TROGNA LÄSARE AV SVÄVAREN VET, VURMAR VI EXTRA FÖR ALLT SOM BERÖR SLAGRUTOR I ALLA DE FORMER, SOM STOD ATT LÄSA PÅ KLIPPSIDAN I FÖRRA NUMRET AV VÅRT MAGASIN, HAR NU SLAGRUTAN ÄNTLIGEN FÅTT DET ERKÄNNANDE DEN SÅ LÄNGE VARIT VÄRD, DEN HAR BLIVIT ETT VETENSKAPLIGT FUNGERANDE VERKTYG ATT FINNA VATTEN.

Det tog vetenskapen några tusen år att erkänna vad så många människor redan visste om, att slagrutan är det bästa sättet att finna vattenådror. Men för oss som sysslar med UFO är det välbekant med vetenskapliga kretsars inbyggda tröghet, när det gäller att acceptera empiriska fakta.

Nu har man alltså funnit att rutgångare är effektivare än tre olika geofysiska metoder, som provades samtidigt av dr. Leif Engh vid naturgeografiska institutionen i Lund.

Som jämförelse med rutgångarna valde Leif Engh de tre geofysiska metoder som lämpar sig bäst för att finna vatten i kalkberg: slingram, VLF (Very Low Frequency) och georadar. Slingram och VLF är elektromagnetiska metoder, georadarn en typ av radar som "ser" ner i jorden.

Resultaten visar att man med slingram och VLF visserligen kan påvisa vattenådror men med stora problem. För metoderna ger en mängd både "äkta" och "falska" indikationer som är svåra att skilja på.

Med georadar får man klar information om var det finns vatten, men den fungerar bara ned till sex meters djup.

Med en träffsäkerhet på cirka 40% (som är överlägset de andra metoderna) fick rutgångarna utslag för underjordiska vattenådror, i vissa fall så djupt ned som till 19 meter.

Den stora frågan är emellertid hur slagrutan fungerar och här har man inte kommit sanningen särskilt mycket närmare under de senaste årtusendena. Ett antal tänkbara förklaringar presenteras dock av Leif Engh.

- * Människan är känslig för förändringar i det omgivande magnetiska fältet.
- * Kroppen reagerar för hittills okända vågfunktioner.
- * Det handlar om självsuggestion, omedvetna signaler till musklerna.
- * Det kan vara utomsinnliga förnimmelser

som åstadkommer reaktionen.

Den som är intresserad av betydligt fantasifullare och mer spännande förklaringar, hänvisas till del tre av Svävarens slagruteserie.
Ur Ny Teknik 1983:37

SHIRLEY OCH STURE

Shirley MacLaine, världsberömd amerikansk filmstjärna, som då och då besöker Sture Johanssons seanser: - Jag har aldrig varit med om något liknande! skriver hon i sin bok.

I SIN BOK "UT PÅ YTTERSTA KANTEN" BERÄTTAR SHIRLEY MACLAINE OM SINA MÖTEN MED DET SVENSKA MEDIET STURE JOHANSSON FRÅN NYSKOGA I VÄRMLAND.

- Jag har aldrig varit med om något liknande, skriver hon i sin bok när hon deltar i en seans som leds av Sture Johansson.

"Stures rygg blev plötsligt stel och rak som en pinne. Han öppnade ögonen. Sedan rörde han huvudet framåt och böjde det åt sidan. Hela kroppen skakade och när skakningarna upphörde sa han något med guttural röst på svenska. Rösten liknade inte alls den röst jag hört, när jag presenterades för honom."

I nyskoga bor han alltså denne märklige man. Men från tid till annan ger han sig iväg med sin fru till bl.a. Hollywood för att leda seanser med kändisar som Shirley MacLaine.

Kanske något för föreningen att ha som föredragshållare. Om vi har råd, alltså. Från NWT 9 september i år.

SPORT - SPEGELN

Att jogga är välbefinnande för kropp och själ och skänker dig ett en mental stabilitet...."

I HEL--E DET GÖR !!

Författaren av denna sporthörna bestämde sig i ett svagt ögonblick för att ställa upp och löpa Nobelloppets 20 km, som representant för UFO-CENTER. Loppet gick av stapeln en regnig, blåsig, kall och allmänt vedervärdig Lördag i slutet av September i Karlskoga. Tempot var enormt redan från början tack vare att de riktiga "storfräsarna" satsade på rekordtider och därför att alla vanliga motionärer inte hade vett att inte hänga på dem.

Det ska kanske påpekas att jag var en av dessa dumma motionärer.

Hur jag klarade av den första milen är för mig en gåta men sedan började allt flyta mycket bättre och jag blev inte bara omsprungen hela tiden.

Vid 11 km började den UFO reklam jag hade på ryggen göra verkan och en trevlig örebroare (jodå, det finns) flåsade upp bredvid och snart hade två UFO-Sverige medlemmar ett förtroligt om än ansträngt samtal fram till 14 km då han tvingades springa rakt i en kurva.

-Hörru, det är fel väg, påpekade en funktionär.

-Det är rätt väg för mig, mumlade örebroaren och travade in i skogen för att kräkas upp den sportdryck han gjort misstaget att dricka.

Vid 16 km var det min tur att erhålla krämpor på löpande band.

Magen var okay men helt plötsligt trampade jag sönder en blåsa under foten, som hade bildats pga. dåligt snörda skor eller något liknande.

Ont gjorde det i alla fall...

Men allt har sitt slut och en föga entusiastisk UFO-medlem travade i mål med i alla fall 100 personer bakom sig men med säkert det dubbla framför.

Vad gör man inte för ett reportage.....

VI KOM, VI SÅG, VI SPELADE !

- "Ni är ju inte riktigt kloka! muttrade Acke Svensson och rättade till sin Snoddas keps. Ska ni gå och vinna ????

Det sade han efter den första av tre matcher som UFO-CENTERS innebandylag skulle spela natten den 29 oktober i Sjöängshallen, Karlskoga.

Upprinnelsen till det hela började i början av oktober då Folkhögskolan bjöd alla föreningar i staden att vara med i en 24-timmars innebandy turnering.

Jag slogs av den geniala idén att försöka bilda ett UFO-team men då jag frågade på våra möten var entusiasmen inget vidare. Magnus Nyborg och Anders Johansson ställde gärna upp och Acke Svensson, som febrilt letat i almenackan efter ursäkter, hade inget annat val än att till sist ansluta sig till UFO-CENTERS tappra legionärer.

Lite senare lyckades vi även att få Anders Östin samt Jonny Jansson till laget vilket senare skulle visa sig vara en lyckad satsning.

Efter en rejäl uppeppning på lokalen drog vi iväg till hallen för vår första match klockan 00.20. Och vilken match!

Publikens kommentarer om "vicka ärom här UFO egentligen, va ?" tystades när dom såg vårt läckra och ibland handgripliga spel.

-Vicket spel, vrålade vi sinnsemellan medan Acke oroligt uppmanade oss att "gör inga fler mål nu för tusan..."

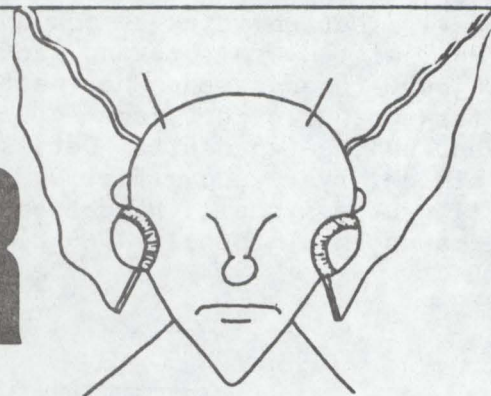
Om vi vann två av våra tre matcher betydde det en strid fram till middagen och det ville Acke helst undvika.

Vi spöade A2 med 11-7!

Den andra matchen gick av stapeln vid 02.00 och det var en nöjd Svensson, som gick av banan 20 minuter och en förlust senare.

Det ska kanske här påpekas att Acke vid ett flertal tillfällen kastade sina önskningar om så få mål som möjligt i papperskorgen och stämde upp med ett riktigt skönlir, som verkligen tände laget. Men trots den enorma ansträngningen kunde vi inte få annat än stryk av Lelles Pojkar med medlemmar ur svenska juniorlandslaget i ishockey. *Forts. sid 6.*

HUMANOIDER

HUMANOIDER, MÄNNISKOLIKA VARELSER, MEN INTE MÄNNISKOR, OBSERVERAS I BLAND I SAMBAND MED UFOS. DESSA OBSERVATIONER BETRAKTAS FÖRSTÅELIGT NOG SOM YTTERST KONTROVERSIELLA OCH MÅNGA UFOLOGER HAR GENOM ÅREN VÄGRAT BEFATTA SIG MED DEM. FRÅGAN ÄR VARFÖR ETT VITTNES SKULLE BETRAKTAS SOM MINDRE TROVÄRDIGT FÖR ATT HAN/HON RAPPORTERAR OM ATT EN VARELSE OCH INTE BARA ETT FÖREMÅL FÖREKOMMIT VID EN OBSERVATION.

Bibelns änglar är ju humanoider. De är varelser, som ser ut och agerar som människor, men inte är människor. Småfolk, tomtar, älvor etc. alla tillhör de kategorin humanoider.

Här följer en rad fall där humanoida varelser observerats av människor som vanligtvis betraktas som hederliga och vederhäftiga. Det vore alltför enkelt att avfärda deras upplevelser som tillfälliga hallucinationer. Låt oss därför i rättvisans namn lyssna noga på vad som berättas innan vi sätter oss till doms.

GUDALAJARA 1938

Det hände måndagen den 25 juli, i Gudalajara, Spanien. En löjtnant såg ett intensivt ljus från ett svävande föremål. Det var linsformat, 11 meter i diameter, 5 meter högt. Undertill fanns pelare med en plattform, som tyst sänktes ned och med två rörliga figurer på. Föremålet befann sig cirka 60 meter från vittnet och ett par meter över marken. En blå ljusstråle träffade vittnet, som kände kyla. Plattformen hissades upp igen, hela farkosten glödde med ett starkt sken och flög därefter iväg.

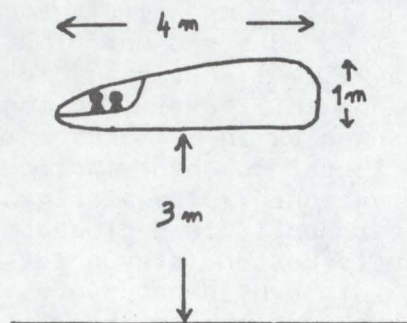

NAKNA UFONAUTER

Tjugo pojkar höll på att spela fotboll utanför staden Badajoz i Spanien.

Det var i augusti 1956 och klockan var två på eftermiddagen. Plötsligt hördes ett ljud som från ett jetplan. Pojkarna tittade upp mot himlen och såg ett kulformat föremål på väg i riktning nordväst. Det flög med otrolig hastighet men stannade plötsligt 500 meter från vittnena. Det var aluminiumfärgat och kanske 4 meter långt och 1 meter högt. I den smala delen fanns ett fönster, som cockpiten på ett flygplan. Innanför kunde de se huvud och skuldror av två varelser, som verkade vara nakna. Förutom pojkarna sällade sig också 10 vuxna till sällskapet och tillsammans började de springa mot farkosten och vinka till varelserna där inne. Ufonauterna vinkade tillbaka.

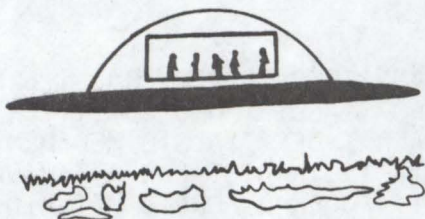
Vittnena gestikulerade mot varelserna att landa, men när de var ungefär 50 meter från föremålet, gav det sig iväg med enorm hastighet österut och försvann ur sikte på en sekund.

GUL UPPLYST REKTANGEL

Fyra personer i köket på ett litet kafe i Pontejos, Spanien, såg ett föremål, som såg ut som en gul upplyst rektangel.

Det befann sig 30 meter från vittnena och 5 meter ovanför marken. Inuti såg man flera varelser som gick av och an. De möttes i mitten och försvann sedan ur sikte. Ljuset tonades sedan ner nästan helt och farkosten blev grå, som en upp och nedvänd skål på en platta. Det steg upp mot himlen, lyste upp gräset under sig och flög utom synhåll. Händelsen inträffade måndagen 6 januari, 1969 klockan 21.00.

BESÖK I TRÄDGÅRDEN

Puente de Herrera, Spanien, söndagen den 16 augusti 1970.

En tjänarinna hos senor Luis de Diego, satt och såg på TV när hon hörde ett intensivt visslande ljud. Hon gick till trädgårdsdörren och fick se ett underligt föremål stående på uppfarten till huset. Tre till fyra meter från föremålet fanns en varelse. Föremålet var saturnusformat, 4 meter brett och 2,5 meter högt, inklusive 60 cm höga ben. Överdelen var genoskinlig, en kupol med ett blåvitt ljus i toppen. På övre delen av "ringen" runt föremålet fanns en rad vita, röda och gulaktiga lampor, som omgav det.

Ufonauten var ungefär 1,80 cm lång och hade mörka tätt åtsittande kläder med mössa i samma färg. Runt vrister och handleder hade den vita band. Den stod och såg mot fältet med alfafagroddar och gick efter en stund mot sin farkost med långa kliv. Tjänarinnan blev rädd och återvände in i huset. Hon såg aldrig när varelsen gick in i farkosten. Det visslande ljudet som hade hörts under hela observationen, blev återigen skarpare och när hon tittade ut genom fönstret hade farkosten försvunnit, men på platsen där den landat syntes ett ekén. Ett sken som fanns kvar i flera nätter efter händelsen. Under samma period fann man i området svarta forspår, som såg ut som om de gjorts med en stövel. Mamman till tjänarinnas arbetsgivare var också hemma vid tillfället och hörde det visslande ljudet. Hon såg

däremot aldrig farkosten

GRÖNA MÄN TROTS ALLT

Mrs. Symmonds och hennes man Wesley var på väg i bil på natten den 3 juli 1955 för att ta sommarsemester i Florida. Mrs. Symmonds satt vid ratten och hennes man låg och sov i baksätet. Plötsligt stod det fyra små män mitt i vägen. De hade gröngrå rockar och var cirka 1,20 cm långa. De hade små pinnar och såg ut som om de höll på att gräva i vägen.

- Jag skrek och styrde bilen ut mot vägkanten för att inte köra på dem. Sedan trampade jag gasen i botten.

- De hade ögon stora som tefat och som reflekterade ett rödaktigt ljus. Jag såg inga pupiller. Näsan var lång och spetsig. Jag hörde inget ljud men kände en konstig lukt. Munnen var liten och jag såg inga läppar.

- Jag var vettskrämd, Wesley vaknade och jag berättade vad som hänt. Han ville köra tillbaka och titta, men inte jag.

Detta hände i Stockton, 3 juli, 1955.

UFONAUTER I BÖN

Hunnicut var på väg i nordöstlig rikt genom Branch Hill. Plötsligt såg han en grupp underliga män vid sidan av vägen.

- Såg ut som tre män som stod och bad vid vägkanten.

Hunnicut stannade bilen så att biljusen lyste upp scenen. Då upptäckte han att det inte var några vanliga män. Varelserna var 1,20 - 1,30 cm långa och figuren närmast Hunnicut höll sina armar ovanför huvudet och såg ut att hålla en stav eller en kedja. Blåvita gnistor hoppade fram och tillbaka mellan varelsens händer och ovanför och under staven.

Efter att Hunnicut stigit ur bilen tog den främsta av varelserna ned sina armar och alla tre vände sig mot vittnet. De bara stod där orörliga och tittade.

De var gråaktiga, ungefär samma färg på huvud och kropp. Stor rak mun, utan några läppar "såg ut som grodor".

Näsan var otydlig men utan några ovanliga karaktäristika. Ögonen verkade mer eller mindre normala, men saknade ögonbryn. De var skalliga men verkade ha ett hudveck i pannan. Bröstkorgen svälld ut till en stor "bula" från armhålan och ned till midjan. De hade längre högerarm än vänsterarm.

Hunnicuts nyfikenhet tog överhanden och han närmade sig varelserna, men på ett visst avstånd fick han en bestämd känsla av att han inte borde gå närmare.

När han gav sig av från observationsplatsen för att hämta vittnen, var klockan 4.00 på morgonen, den 25 maj 1955. (se bild)

FISKARFÄNGE I PASCAGOULA

Detta kända fall inträffade den 11 oktober 1973 i Pascagoula, Mississippi, USA.

Två fiskare fördes ombord på ett blått avlångt UFO och tre gråaktiga, robotliknande varelser, som avgav ett surrande ljud. De hade kloliknande händer och runda fötter. Spetsiga öron och näsor, men inga ögon. Benen verkade sitta ihop och de "flöt" fram över marken. Vittnena genomgick någon slags undersökning ombord på farkosten, som utfördes med ett

Robert Hunnicuts varelser med den utuktande bröstkorgen

instrument som liknade ett öga. Efter att männen släppts försvann UFOt omedelbart.

Charles Hicksom påstod att han varit med om ytterligare tre liknande händelser ytterligare. Han kommunicerade vid två av dessa tillfällen med farkostens besättning. Vad som sades fick han däremot inte avslöja.

UNDERSÖKT MED UTMJORDISK RÖNTGEN

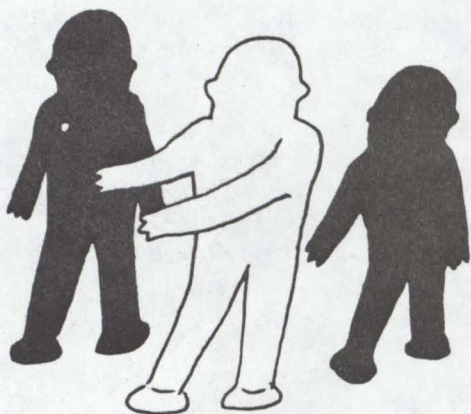
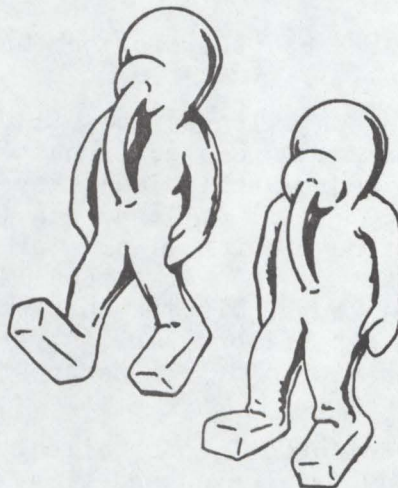
År 1973 inträffade ett stort antal ufo-fall, där humanoider observerades.

Denna ufovåg var främst koncentrerad till USA och sträckte sig tidsmässigt från mitten på oktober och fram till december.

Den 15 oktober i Omro Wisconsin, väcktes ett vittne någon gång efter midnatt av ett kort gäll ljud. Rummet lystes upp av ett skarpt orangerött sken och han såg 130-140 cm långa figurer materialisera sig. De var kala på huvudet, hade gråvitt rynkigt skinn och rundade öron. De rörde sig mekaniskt. Vittnet svimmade men vaknade efter en stund på golvet, pressad mot väggen. Han kunde inte röra sig. Varelserna undersökte honom med ett ovalt instrument, som visade skelettet när det fördes över benen.

Vittnet hade kraftig huvudvärk och svimmade ännu en gång när en av varelserna sträckte sig emot honom. Han vaknade i gryningen på golvet. Ljuset lyste i rummet.

da ned till bröstet. Fötterna var fyrkantiga med klack eller häl och verkade avge den kraft som behövdes för att förflytta sig med långsamma hoppande rörelser. Slutligen flög de iväg "som en helikopter med fötterna nedåt".

FÖTTER SOM LÅDOR

Det var den 23 oktober, 1973 i utanför Hartford City, Indiana. Gary Flatter höll på att göra en undersökning av en rapport, där familjen Donathans sade sig ha sett två främmande varelser, som de beskrev som silverskimrande, raka till formen utan några speciella egenskaper bortsett från lådliknande fötter.

Efter två timmars undersökning såg han plötsligt en rad av små varelser som korsade vägen. Han hörde ett högfrekvent ljud och lade märke till två av varelserna ute på en åker vid sidan av vägen 25 meter bort. Efter en stund vände han billysuset mot dem, de vände sig mot Flatter och det reflekterande ljuset från deras dräkter var så intensivt att han tvingades släcka billyktorna. Varelserna hade äggformade huvuden, som såg ut som gasmasker med slang som gick än-

LITEN METALLISK MAN

En kvinna som körde på Interstate 75 nära Ashburn i Georgia upplevde plötsligt hur motorn stannade, bromsarna och styrningen upphörde att fungera. Inget Ufo syntes men en liten, metallisk man uppenbarade sig när hon svängde in till vägkanten. Han hade en rund hjälm med rektangulära öppningar för ögonen. Huvudet rörde sig robotliknande och från armbågen och nedåt var armarna smala och rynkiga. Varelsen rörde sig runt bilen och försvann sedan. Efter händelsen upptäckte vittnet att det rök från bilmotorn och motorhuven var mycket het.

HUMANOID FÖRFÖLJER BIL

19 oktober, 1973, Dragoignan, Frankrike.

Fyra ungdomar i två bilar var på väg uppför berget le Malmont för att undersöka ett orangefärgat ufo, som setts av en vän till en av flickorna. Inget ufo syntes till men ett diffust vitt sken siluetterade en varëlse, som närmade sig dem. Senare såg två av vittnena tre varëlsor som förföljde deras bil när de backade långsamt.

Varelserna bar heltäckande overaller med ett rött ljus i höfthöjd. Huvudet eller hjälmarna var fyrkantiga med rektangulära öppningar för ögonen. En av dem bar en gasmask, som täckte ansiktet. Deras rörelser var långsamma och mekaniska.

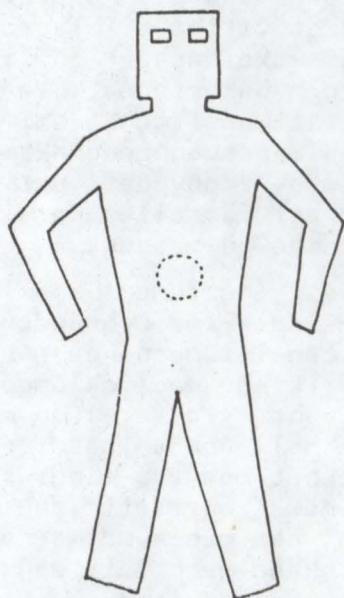
Under tiden i den andra bilen såg de två andra vittnena vid två tillfälle två par "röda ben", som korsade vägen och senare knuffades bilen på tvären över vägen, sedan tillbaka igen. Man kände också hetta - det luktade bränt isoleringsband.

Varelserna kommunicerade med visslingar. En av bilarna började skaka när den stod parkerad och man såg ett starkt vitt ljus och upplevde hur bilarna påverkades av någon elektromagnetisk kraft.

speciella karaktäristika för övrigt kunde observeras.

FOTOGRAFERADE UFONAUT

APLIKNANDE VARELSE

En kvinna i Covedale, Ohio observerade en grå "apliknande" varelse nära några skarpa ljus. Varelsen omgavs helt och hållet av ett klockformigt område av ljus. Inga

Fotot ovan är enligt polischef Jeff Greenhaw en 160 cm lång humanoid.

Greenhaw hade just avslutat en ufo-undersökning och var på väg hem i bil. Plötsligt får han se en varelse efter vägen, som rör sig långsamt som en robot. När Greenhaw stannar bilen börjar varelsen röra sig mot den. Ungefär tre meter från fordonet vände den och började springa. Polischefen förföljde med bilen men varelsen

ökade farten och försvann när bilen sladdade av vägen.

- Han sprang på ett mycket underligt sätt, från sida till sida med armarna hängande utmed sidorna och det verkade som om han hade fjädrar under fötterna, som gav honom extra fart. Han tog steg som var tre meter långa.

UTSKOTT PÅ HUVUDET

En mycket säregen varelse observerades den 20 oktober, 1973 i Athens, Georgia av studeranden Mars Walker.

Från sitt hus observerade Walker ett diffust föremål. Från detta föremål kom en varelse, som hade tentakelliknande utskott ovanför huvudet och händer med tre eller fyra fingrar. Den bar ett antal olika instrument i ett bälte och verkade använda dessa att göra mätningar med. Varelsen ignorerade vittnet fullkomligt under en period av 30 minuter. Den badade i grönt ljus från ufot. Slutligen togs den upp i farkosten igen.

MR SPOCK PÅ BESÖK

Goffstown, 4 november, 1973...

Rex Snow och hans fru väktes av ett ljud, som någonting som skrapade mot huset. Rex såg två självlysande, silverklädda varelser, 150-160 cm lång, som stod 20 meter från huset ute på bakgården. Det hade väldigt stora spetsiga öron, mörka äggformade ögonhålor och stora näsor. De bar en silverfärgade heltäckande overall. Fotbeklädningarna var silverfärgade stövlar med uppåtpå- kande tåhåttor.

En av varelserna höll en ficklampsliknande attiralj i ena handen medan den andre plockade upp saker från marken och lade i en silverfärgad väska.

Deras rörelser var långsamma men bestämda. Familjens hund, som tränats till vakthund, beordrades att attackera varelserna, men hejdade sig cirka 10 meter från dem, skällde ett par gånger och lade sig sedan och gnydde på köksgolvet. Rex hade tidigare på kvällen sett ett tefatsformat ufo.

GJORDE V-TECKNET

I mitten av december 1973 observerade ett 28-årigt vittne i Vilvorde i Belgien genom köksfönstret en liten figur på gården bakom huset. Varelsen hade en tätt åtsittande skimrande grön overall och en genomskinlig sfärisk hjälm över huvudet, som var ansluten med ett rör eller en slang till en packning på ryggen.

Han använde ett instrument som liknade en metalldetektor och undersökte med den tegelstenarna på gården. När vittnet riktade en ficklampa mot scenen, vände sig varelsen mot fönstret och höll upp en hand och gjorde V-tecknet med två fingrar. Huvudet var mörkt bortsett från två lysande ögon, där man kunde se ögonlock som blinkade genom att sänkas ned över det lysande iris.

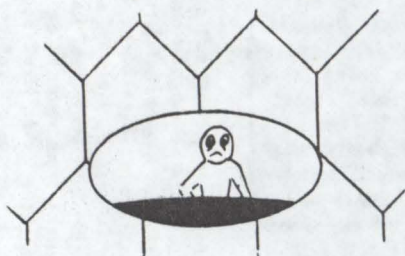
Varelsen vände sig sedan mot den mur som omgav gården och gick stelbent fram till muren och uppför muren i 90° vinkel och försvann efter en stund över murkrönet. Flera minuter senare höjde sig en diskusformad farkost med blixtrande ljus och en kupol på toppen, upp bakom muren. Inne i kupolen såg vittnet den lilla

varelsen. Farkosten höjde sig långsamt vertikalt, gungade fram och tillbaka och sköt iväg uppåt med hög hastighet.

KANSKE TELEPATISK KONTAKT

Mrs. Lyndia Morel såg en orange-gul glob framför bilen sent en kväll den 2 november, 1973. Globen var formad i facetter, utom ett ovalt fönster, genom vilket vittnet såg en varelse från midjan och uppåt. Huvudet var gråaktigt, kroppen mörkare, skinnet rynkigt, ögonen stora, mörka och sneda. Vittnet menar att telepatisk kontakt kan ha förekommit.

TAPPADE MINNET I 90 KM/TIM

En man på väg i sin bil mellan Columbus och Mansfield strax efter midnatt någon gång i oktober 1973, såg plötsligt ett ljus blixtra till först till vänster om bilen, sedan till höger om den och slutligen rakt framför bilen. Ljuset ökade farten och försvann framför bilen.

Föraren förlorade den medvetna delen av sitt minne när bilen rusade fram i 90 km i timmen. När han återfick det var han på väg ännu fortare på samma väg.

Väl hemma i sitt hem i Cleveland upptäckte han att det förflutit 55 minuter till en timme, då han inte kunde redo-

visa vad som hänt. Han upplevde efter denna händelse en rad psykiska störningar och senvintern 1974-75 gick han till en psykiater för att försöka utröna vad som hänt under den tidsperiod han inte mindes.

Vid undersökning med hypnotisk regression upplevde vittnet hur han svängde av vägen han åkte på och samtidigt frågade sig själv "varför gör jag det här?"

Han körde nedför en mörk väg och såg där tre varelser på vägen. En av dessa stod med armar och ben utsträckta och siluetten av den fick formen av ett X. Två andra stod närmare hans bil. Sedan såg han två par ögon framför sig och ett ansikte som skimrade till vänster om sig. Varje ögonpar strålade in i hans hjärna och ut igen.

Hans nästa minnesbild var hur han närmade sig en farkost med en dörr på översidan. Han var skräckslagen, men när han passerade in genom dörren kände han sig lugn. Därefter upplevde han sig ligga på ett bord och såg varelser med ett metalliskt utseende. En av dem böjde sig över honom och såg på hans ben. Ett starkt upplyst instrument fördes nära hans huvud. Det gjorde ont i ögonen.

Sedan stod han plötsligt utanför farkosten och såg på hur den gav sig iväg. Den var svart omgiven av ett skinande vitt ljus.

Sammanställning Acke Svensson
Källor: The Humanoids, A Catalogue of 200 Type 1 UFO Events in Spain and Portugal, Close Encounters at Kelly and others of 1955, 1973 The Year of The Humanoids m.fl.

Ufo?

METEORITER, METEORITER? ★

LÖRDAGKVÄLLEN 10 DECEMBER BLEV EN SPÄNNANDE HELGAFTON FÖR WOLFGANG LEWITZKI OCH SAMBON MAJ-BRITT, DE VAR PÅ VÄG FRÅN STORFORS MOT HEMMET VID ALLKVETTERNS HERRGÅRD, KLOCKAN VAR RUNT TIO OCH NÄR DE BEFANNS SIG NÅGON KILOMETER FRÅN AVTAGSVÄGEN UPP TILL HERRGÅRDEN, SÅG DE PLÖTSLIGT ETT INTENSIVT BLÅVITT SKEN FLAMMA UPP NÅGONSTANS BAKOM BILEN.

Paret var inte sena att kasta om kursen och körde således tillbaka för se vad det var som hade hänt. På väg tillbaka mot Storfors upptäckte de till sin förvåning på vänster sida om vägen, alldeles invid vägkanten, hur kraftiga rökmoln steg upp ur marken. Vid undersökning visade det finnas ett antal hål, av vilka något var upp till två meter djupt. I ett av hålen kunde man också observera något som liknade fragment av aluminium.

Var det ett meteritnedfall? Döljer sig delar av en satellit eller meteorsten i någon av hålen?

FLERA VITTNEN

Lennart Greek med fru också på väg från Storfors. Samma kväll, samma tid. De har just svängt av från Storforskorset och kör mot Kristinehamn. Då ser de till vänster, i sydöstlig riktning ett starkt blåvitt sken. Det rör sig alltså här med allra största säkerhet om samma fenomen.

Inte i något fall hördes något ljud i samband med ljusskenet.

Däremot berättar Lennart att det ställe, där Wolfgang och Maj-Britt med flera från UFO-centret granskade de rykande hålen, inte är något mysterium. Där kan man ofta se hur det ryker under kalla vinterkvällar enligt Lennart Greek.

METEORITREGN ÖVER TRAKTEN

Sören Larsson såg från hemmet, beläget på Möckelns "kosida" strax utanför Karlskoga vid 19.30-tiden ett märkligt ljussken, som såg ut som ett störtande flygplan. Detta skedde enligt vittnets synvinkel rakt över Karlskoga onsdagen 7 dec.

Gunnar Englund med son var på väg

från Karlstad till Svartå. Vid Ölmeckorset observerade de båda ett grönt ljussken i flack bana, som plötsligt såg ut att explodera och som ett fyrverkeri sprida sig i småbitar. Detta hände mellan kl.20.00 och 20.30 lördag kväll den 10 december.

Om ytterligare ett fall i Värmland under samma vecka finns att läsa på MONITOR-sidorna.

Här ett fall ur 100-årsjubilerande Karlskoga Tidning nr. 1. årg. 1.

En sällsam naturföreteelse

Iaktogs häromdagen öfver en stor del af jorden. Här märktes fenomenet, som bestod af ett synnerligt starkt sken på himlen, på aftonen fredagen den 30 November. På flera andra håll inom landet hade man också iakttagit företeelsen och förmodat eldsvådor i närheten.

Som nämndt, var fenomenet synligt öfver snart sagt hela jorden, men icke på samma dag. Ju längre söder

ut, ju förr observerades det, och vi här uppe i nordén fingo tyckes det, sist syna derpå. Det skulle således vandra, förflyttat sig.

Man har redan sökt gifva flera olika förklarningar af det sällsamma fenomenet. Den märkligaste förklaringen är onekligen den som gifves af en vetenskapsman i Österrikiska tidningen Neue freie Presse. Deri påstås att skenet måste härleda sig af något ännu fördeladt stoft i atmosfären. I sjelfva verket såg det ut som himlen varit öfverdragen med ett ofantligt lager af ännu stoft, alldeles som fallet blir vid en stor eldsvåda. Skenet kunde icke vara någon vanlig "aftonrodnad", ty det varade således för länge efter solnedgången.

Men hvarifrån skulle då detta stoftlager ha kommit, som utbreddes sig öfver Europa? Man gissar tydligen genast på världsflykten, der ju ofantliga moln af kosmiskt dammsväfvaomkring och stundom komma i kollision med vår jord. I föreliggande fall har man särskildt tänkt på kometergarnas efter en komet (Biela?) som för nå-

haft och nordamerika och var förbundet med starka magnetstormar, d. v. s. afvikelser hos magnetnålen. Möjligen skall man få en bättre lösning af gåtan än man då lyckades erhålla. Om skenet härleder sig af kosmiska moln eller lösningsar af en komet, hvilken bana skär jordbanan, bör man ha ett möte ett upprepande af fenomenet i December nästa år.

den tid sedan gick i tv och försvann för astronomernas blickar. Anmärkningsvärdt är i alla händelser att man förlidet år vid denna tid iakttog ett egendomligt "rött sken". Det var nämligen den 17 November, då himlen äfven syntes rött på aftonen, chura icke närmast horisonten, utan snarare mot zenith. Det skenet uppenbarade sig öfver hela Europa, Atlanter-

ALIEN

guide

ATT NI HAR KOMMIT SÅ HÄR LÄNGT I TIDNINGEN TYDER PÅ ATT NI HAR HAFT EN TREVLIG STUND MED INTRESSANTA ARTIKLAR ELLER ATT NI BÖRJAR LÄSA BAKIFRÅN I TIDNINGEN. GRATULERAR..... SOM NI KANSKE MÄRKER HAR ALIEN GUIDE MER OCH MER UTVECKLATS TILL EN ARTIKEL ISTÄLLET FÖR FLERA KORTA NOTISER OM NYTT PÅ SF-FRONTEN OCH DEN UTVECKLINGEN ÄR VÄL NÄSTAN NATURLIG EFTER ETT ANTAL NUMMER. MAN BLIR LÄTT BETAGEN AV NÅGOT SPECIELLT ÄMNE OCH VILL KANSKE SKRIVA AV SIG DET MAN GÄRNA VILL DELGE ANDRA TEX FILMER, BÖCKER ETC...

I DETTA NUMMERS ALIEN GUIDE SKA VI KOLLA IN EN SERIE SOM GJORT MÅNGEN SF-FAN LULLIG AV GLÄDJE. ÖVERHUVUDTAGET HAR MAN KANSKE GLÖMT BORT DEN DEL AV SF OCH UFO SOM BESTÅR AV TECKNADE SERIER OCH STIRRAT SIG BLIND PÅ ANDRA MEDIER, SOM HOS MÅNGA ÄR MER RUMSRENA. MEN FÖR DEN SOM VILL HA LITE NYHETER OM BÖCKER, EVANGEMANG OSV. REKOMMENDERAR JAG TIDSKRIFTER SOM SF-FÖRUM OCH SPEKTRA SF...

SEE YOU !!

ps. JULHÄLSNINGARNA SKÖTER VÄLAN LEDAREN OM MENTAT LUGNT!

LINDA & VALENTIN

LINDA & VALENTIN är nog idag den mest genomarbetade underhållnings SF som produceras idag i Frankrike. Kritikerna menar genomgående att de två skaparna har lyckats på ett synnerligen intressant sätt med att i rutor fånga upp nutidens strömmningar och dessutom placera dem i framtiden. Vettiga intriger, härliga person beskrivningar, vackra bilder och en häftig slutknorr är varumärket för en bra LINDA & VALENTIN.

Bakom serien ligger två fransmän, som har varit barndomsvänner och som nu hänger ihop för att arbeta på LINDA & Valentin. Efter att ha varit skilda åt ett tag i USA träffades de och började spåna lite i ideerna att skapa en serie. Mezieres, som fått nog av reklamteckning hade försökt sig på cowboy yrket under en period men det slutade han snart med.

-" Jag slets mellan att bli serietecknare och att bli cowboy, säger han. Jag försökte teckna till häst, men hästen rörde för mycket på sig."

När man återvände till Frankrike började så arbetet. Och sannerligen -man lyckades.

Linda och Valentins äventyr blev annorlunda och tog överraskande former.

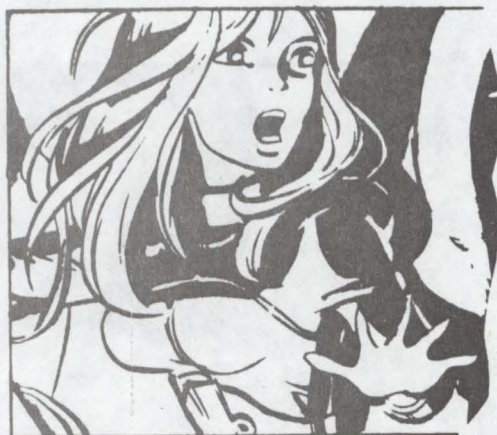
Man slås ofta av den härliga humorn som florerar i albumen och som drabbar allt och alla. Kärleksgnabbet mellan de båda tar aldrig en löjlig vändning och titt som tätt får sig tex, mans-resp. kvinno-rörelsen sina smällar i form av bitsk men rättvist utdelad satir.

-" Men någon slapstick vill vi inte ha i serien, vi vill istället göra alltihop med en skämtsam glimt i ögat. Och kan man få en liten knorr i historien är det bra..." Att serien även innehåller en viss mängd politik ger bara en lite extra krydda.

I slutet av 1960-talet när man började var LINDA & VALENTIN lite av parodi på det imperialistiska systemet och tog en klar ställning för vänstern.

Men allt efter tiden har gått har även serien delat ut råsoppar på det kommunistiska systemet. Mezieres menar att det är en politisk serie såtillvida att alla serier är politiska men äventyren och underhållningen är det viktigaste.

-" Fast i Härskarens fåglar blev vi för klumpigt politiska. Den historien avskyr jag och det gör Christin också. Vi försöker att vara subtilare nu."

År 2720 är Terra spindeln i ett galaktiskt imperium med enorm makt och kontroll över otaliga världar. Avstånden spelar ingen roll och även tidsresor är fullt möjliga för de rymdids agenter som sliter och står i för att Terra skall överleva alla onda krafter. Mänskligheten har förslöats framför de sk. drömmaskinerna och de härskande styr och ställer hur de behagar.

Superskurken Xombul utnyttjar tidsresorna för att skaffa ett högkvarter i medeltiden och därifrån se till att drömmaskinerna börjar producera mardrömmar för att väcka upp människorna från sin drömska tillvaro.

Den positive superskurken Xombul utnyttjar tidsresorna till att skaffa sig ett högkvarter i medeltiden och därifrån få drömmaskinerna att börja producera mardrömmar för att väcka upp den drömska mänskligheten. I detta första äventyr, De onda drömmarna, skickas agenten Valentin tillbaka i tiden för att ta upp kampen med Xombul. Här möter han Linda, som sedan följer honom i framtiden och blir hans kollega i rymdids tjänsten. Valentin kan beskrivas som den trogne och lite tafatte tjänstemannen, styrd av regler och fördomar medan Linda är den som med sin fantasi och intelligens kan sparka loss och lösa problemen på sitt eget lilla sätt.

- "Linda är mycket mera positiv än Valentin, som alltid är tvehågsen och fången i sina personliga och oftast mycket välvilliga känslor och i sitt jobb... ändå kommer han alltid att vara rymd- och tidsagent för Galaxy." Linda som positiv kvinnohjälte fungerar fint i rutorna och man har klarat sig från fällan att göra henne till någon mönsterkvinna. I Sverige har de 10 avsnitten publicerats i ordning men man kan ganska enkelt dela upp dem och se vilka som kommer först.

"Det stigande vattnets stad" och "De tusen planeternas rike" kan man nog beteckna som ganska renodlade om än lite ovanliga äventyrsberättelser där det är en ganska stor utveckling mellan det första och andra albumet. I "Stjärnlös värld" träffar vi på två världar i krig med bara män i den ena och bara kvinnor i den andra världen. Det är intressant att se hur könen spelas ut mot varandra på ett skickligt sätt. "Kampen om Teknorog" drar vissa paralleller mellan vår behandling av minoritetsfolk tex indianerna och ett gäng utomjordingar, som kommer tillbaka efter en lång resa och finner att deras gamla boplatser är begravda under Galaxitys baser. Betydligt allvarligare skrivna är "Härskarens fåglar" och "Ambassadören som försvann". Här möter vi makt och intriger i alla dess former och våra två agenter har ett rent helsike att klara sig ur knipan. Ett angrepp på nostalgiker och den lite militanta delen av kvinnorörelsen kommer i "Den falska världen" och det är garanterat svårt att hålla sig för skratt. Den absolut roligaste serien är nog "Vårdagsjämningens hjältar", som är en rent otrolig drift med allt som heter hjältar och politiska system. Fyra "hjältar" från olika världar, Valentin en av dem, skall rädda ett släkte genom att genomgå olika äventyr under ett visst antal dagar. Valentin är den mest osannolike hjälte man kan tänka sig men han gör sitt bästa för Galaxy och hans "lilla Linda".

MAN VET MED SÄKERHET ATT VISSA AV DE HÄR ASTEROIDERNA UTNYTTJAS SOM BASER AV KRIMINELLA ELEMENT, SOM NÄR TILFÄLLE BJUDS UPPTÄDER SOM RYMDPIRATER...

DET ÄR DÄR JAG BEFINNER MIG JUST NU... PROBLEMET ÄR BARA ATT DET FINNS EN DRYS MILJON ASTEROIDER MED ANDNINGSBAR ATMOSFÄR SOM KRETSAR KRING ELSINN...

MEN FÖRSKARNA PÅ GALAXITY JOBBAR DYGNET RUNT MED ANALYSERNA, MEDAN JAG SYSTEMATISKT UTFÖRSKAR OMRÅDET HÄR.

SÅ LIGGER DET TILL...

SNYGGT JOBBAT...

HJÄRTLIGT TACK FÖR DEN ENORMA UPPSKATTNINGEN!

DET VAR INTE MENINGEN ATT IRRITERA DIG...

inda har mer och mer trätt fram som den intelligentaste och handlingskraftigaste av de bäge rymdagenterna. Valentin däremot är liktrogen men en smula tafatt. Den här bilden visar också hur Mézières sidkompositioner kan se ut i sina mer avancerade stunder.

"Tåg till Cassiopeja, tag plats" och "Tåg från Brooklyn, slutstation kosmos" är det senaste äventyret som sträcker sig över två album. Några utomjordiska varelser erbjuder två stora multinationella bolag på jorden en ny energikälla och med makten i sikte kastar man sig över erbjudandet utan att förstå de enorma krafter det rör sig om. Linda och Valentin tvingas dela på sig och söka svaren på olika ställen och i olika tider. Valentin hamnar i det Paris, som existerade 1980 medan Linda kuskar omkring i sin egen tids stjärnsystem.

Handlingen är långt mer komplicerad än så och hör till det bästa som skådats på SF-serie marknaden.

- "Det var min ide att vi skulle göra en historia som utspelades på jorden i nutid, för jag trodde att det skulle bli en trevlig omväxling. Men när jag väl kom igång med att rita visade det sig vara så jobbigt! Jag trivdes inte alls med att behöva rita av saker exakt ur verkligheten eller från foton."

Berättelserna om Linda och Valentin är populära i sitt ursprungsland och visar på hyggliga siffror. Här i Sverige är det betydligt jäkligare att sälja för nog borde det finnas fler intresserade läsare till dessa två fritt arbetande rymdtids agenter som vänder upp och ned på sina chefers planer och ideer om hur ett uppdrag skall genomföras.....

JAG KAN HÄR MED BESTÄMDHET FASTSLÅ ATT NÅGRA UFO:S RÖR DET SIG ICKE OM.....

HALLÅ BASEN! E.T. OCH GRABBARNA PÅ INGÅENDE...HÅLL ÖLEN KALL OCH BRUDARNA VARMA...ÖHHH.VÄNTA LITE...VAD I....

